Nr. 5. Kraków, dnia 31 maja 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

OGŁOSZENIA: cała strona 100 zł., 1/2 strony 50 zł., 1/4 strony 25 zł. — Dział ogłoszeń prowadzi Biuro „Mar" Kraków, Rynek Gł. L. 43. — Telefon Nr. 168-98.

Rozsprzedaż Dziennika oraz przyjmowanie zgłoszeń na prenumeratę uskuteczniają: Dziennik Podawczy Magistratu. — Księgarnia Krzyżanowskiego, Kraków, Rynek Gł. A—B. — Księgarnia L. Frommera, Kraków, ul. Florjańska L. 39.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

L. IV. Org. 23/1932.

Opłata gminna za wyciąg z rejestru mieszkańców.

OBWIESZCZENIE
Magistratu stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 14 maja 1932 r.

1) Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do wiadomości, że w myśl uchwały Rady miejskiej z dnia 26 kwietnia 1932 r. powziętej po myśli § 30 punkt 8 Rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 września 1930 r. Dz. U. R. P. 84, poz. 853, aż do czasu uchwalenia regulaminu dla Miejskiego Urzędu Ewidencji Ludności przewidzianego w § 46 powyższego rozporządzenia, ustanowiono opłatę gminną za wystawianie wyciągu z rejestru mieszkańców w wysokości zł. 10 wliczając w to opłatę od podania.

2) Prezydent miasta w razie dołączenia do podania świadectwa niezamożności może obniżyć powyższą opłatę do 50% t. j. do zł. 5.

Prezydent miasta:
wz. *Witołd Ostrowski.*

L. VII. Przep. porz. 23/32.

OBWIESZCZENIE
Magistratu stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 28 maja 1932 r.

Na podstawie § 102 lit. a. Statutu gminnego Magistrat podaje do powszechnej wiadomości ogłoszone w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 9, poz. 63 z dnia 15 maja 1932

ROZPORZĄDZENIE
Prezydenta miasta
z dnia 19 listopada 1931 r.

o wywozie popiołu, śmieci i odpadków domowych.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 19 listopada 1931 r., powziętej na zasadzie § 60 ustęp 30 Statutu gminnego tudzież § 14 Statutu oraz art. 1 punkt 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 311) zarządzam co następuje:

§ 1.

Składanie i usuwanie popiołu, śmieci domowych i odpadków odbywa się w Krakowie według systemu, polegającego na zastosowaniu odpowiednich skrzynek przeznaczonych do składania popiołu i śmieci, na zastosowaniu specjalnych samochodów, służących do odwozu oraz na prowadzeniu akcji przez Zakład czyszczenia miasta według niżej podanych zasad.

§ 2.

Popiół, śmieci domowe i odpadki należy składać w osobnych na ten cel przeznaczonych skrzynkach, wykonanych według typu oznaczonego przez Magistrat, a przystosowanego do sposobu i urządzeń, służących do wywozu popiołu, śmieci i odpadków.

W tym celu należy w każdej realności, położonej na obszarze miasta utrzymywać przepisane skrzynki w ilości, odpowiadającej zapotrzebowaniu.

Urządzenie i utrzymywanie innych zbiorników oraz składanie w nich popiołu, śmieci i odpadków jest zakazane.

§ 3.

W skrzynkach wolno składać tylko popiół, śmieci i odpadki, nie dające się spalić. Natomiast śmieci i odpadki, nadające się do spalenia winny być spalane w piecach domowych przez odnośnych lokatorów.

Składanie w skrzynkach przedmiotów, które z uwagi na swoje właściwości fizyczne lub chemiczne mogłyby wpłynąć ujemnie na całość skrzynek, jest zakazane. Przedmioty te, jak również ziemię, gruz itd. oraz znaczniejsze ilości słomy, odpadków drzewnych, szmat itp. przedmioty, których spalenie w piecach domowych jest ze względów ogniowych niedozwolone należy składać osobno i bezzwłocznie z realności usuwać na miejsca na ten cel przez Magistrat przeznaczone.

Obowiązek osobnego składania i usuwania tych przedmiotów spoczywa na osobach, które spowodowały ich nagromadzenie, względnie na właścicielu realności.

§ 4.

Skrzynki na popiół powinny być ustawiane z reguły w podwórzu w miejscu łatwo dostępnem, w razie potrzeby na podłożach i możliwie pod zadaszeniem. Skrzynki te mają być utrzymane w należytym stanie, co pewien czas należy je oczyszczać, a w miarę potrzeby odświeżać farbą pokostową tak, aby zewnętrzna strona skrzynek przedstawiała się czysto.

Skrzynki, które skutkiem zużycia lub zepsucia stały się niezdatne do użytku należy usunąć, a w ich miejsce wstawić nowe.

§ 5.

Usuwanie popiołu, śmieci domowych i odpadków składanych w skrzyniach przeprowadza z reguły w całem mieście Magistrat przez Zakład czyszczenia miasta, który dokonywa perjodycznego odwozu w terminach oznaczonych przez Magistrat.

Należytości za wywóz wymierzane są według każdocześnie obowiązującej taryfy. Do zapłaty tych należytości obowiązani są właściciele realności.

§ 6.

Z akcji systematycznego wywozu prowadzonej przez Zakład czyszczenia miasta wyłączone są:

a) budynki wojskowe, przeznaczone na cele wojskowe, zakłady przemysłowe z tem, że o ile w zakładach tych znajdują się mieszkania, to składanie i usuwanie popiołu, śmieci i odpadków odbywać się ma normalnie, tj. według przepisów §§ 2—5;

b) realności położone w Dzieln. IX.—XXII., które nie są urządzone po miejsku, względnie, które są położone w obrębie dzielnic lub przy ulicach, posiadających charakter wiejski;

c) realności, których właściciele uzyskają w drodze wyjątkowej zezwolenie Magistratu na wywożenie popiołu, śmieci i odpadków własnemi środkami.

We wszystkich powyższych przypadkach zainteresowani właściciele lub administratorzy, względnie zarządcy odnośnych budynków mają postarać się o zatwierdzenie przez Magistrat sposobu wywozu oraz miejsca projektowanego na składanie wywożonego materjału. Osoby te mają nadto obowiązek przestrzegania wszelkich warunków i zarządzeń Magistratu w związku tem wydanych.

§ 7.

Niestosujący się do powyższych przepisów karani będą na podstawie postanowień art. 12 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 311) oraz § 60 ustęp 30 Statutu gminnego miasta Krakowa przy zastosowaniu Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 89.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Magistratu z dnia 30 stycznia 1930 r. L. 38191/29.

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski w. r.

L.: Myto 52/32/B.

OBWIESZCZENIE.

Magistatu stoł. król. m. Krakowa
z dn. 31 maja 1932 r.

Na podstawie § 102 lit. a Statutu gminnego Magistrat podaje do powszechnej wiadomości ogłoszone w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 4 z dnia 1 marca 1932 r.

Rozporządzenie

Rady miasta z dnia 19 października 1931 r. L. Myto 52/32/B zatwierdzonej reskryptem Pana Wojewody Krakowskiego z dnia 30 listopada 1931 r. L. SM. XIV—123, na mocy którego Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku budżetowym 1932/33 opłaty mytnicze w następującej wysokości:

1) od zwierząt domowych, idących luzem po 10 gr.
2) od zwierząt domowych w zaprzęgu „ 40 „

Wymienione opłaty pobiera się tylko przy przekroczeniu stacji mytniczej (rogatki) w kierunku miasta. Od opłat mytniczych uwolnione są zaprzęgi przewidziane w art. 8 ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym z dnia 3/II. 1931 r. poz. 81 Nr. 16 Dz. U. R. P.

O tem zawiadamia się strony interesowane.

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski w. r.

OKÓLNIK Nr. 17.

Prezydenta miasta z dnia 23 maja 1932 r. Nr. Prez. R. 78/32 w sprawie zakupów zagranicznych.

Niniejszem podaję do wiadomości reskrypt Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie, uchwałę Komitetu ekonomicznego Ministrów oraz instrukcję ogólną dotyczące zakupów zagranicznych z poleceniem zastosowania się i przestrzegania.

Urząd Wojewódzki Krakowski.
Wydział Samorządowy.

Nr. SF. II.-7-6/32.

Okólnik Nr. 21 w sprawie zakupów zagranicznych.

Do
Wszystkich Panów Przewodniczących Tymczasowych Wydziałów Powiatowych na obszarze Województwa krakowskiego
i Magistratów miast Krakowa, Tarnowa, Nowego Sącza, Białej i Jaworzna.

Przesyłam odpis uchwały Komitetu Ekonomicznego Ministrów z dnia 19 marca b. r. oraz instrukcji w sprawie zakupów zagranicznych, dokonywanych przez instytucje państwowe, która ma również zastosowanie (p. 2 uchwały Komitetu Ekonomicznego oraz reskrypt z dnia 9/IV. 1932 r. Nr. SG. 830/1/Tjn./32) do zakupów dokonywanych przez instytucje samorządowe.

Proszę Pana Przewodniczącego (Magistrat) o ścisłe przestrzeganie zasad, podanych w instrukcji, przyczem proszę Panów Przewodniczących o dopilnowanie podległych im związków komunalnych, by stosowały się do tej instrukcji.

Równocześnie zwracam uwagę, że poprzednio wydane okólniki w tej sprawie dotyczące popierania poszczególnych gałęzi przemysłu krajowego, jak również regulujące szczegółowo tok postępowania przy dokonywaniu zakupów zagranicznych obowiązują nadal.

Kraków, dnia 9 maja 1932 r.

Za Wojewodę:
Osiecki
Naczelnik Wydziału.

Nr. K. E. 25-1/5.

Uchwały

Komitetu Ekonomicznego Ministrów powzięte na 5-em posiedzeniu w dniu 19 marca 1932 r.

(Punkt 1 i 2 opuszcza się, jako nie należące do przedmiotu).

3. W sprawie zakupów zagranicznych.

Komitet Ekonomiczny Ministrów uchwala:

1) Komitet Ekonomiczny Ministrów uchwala poniżej podaną instrukcję ogólną zakupów zagranicznych przez wszystkie instytucje państwowe.

2) Komitet Ekonomiczny Ministrów poleca Ministrowi Spraw Wewnętrznych zastosowanie w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu postanowień powyższej instrukcji do zakupów zagranicznych dokonywanych przez instytucje samorządowe.

3) Wykonanie niniejszej uchwały poleca się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Instrukcja ogólna w sprawie zakupów zagranicznych.

§ 1.

Nabywanie przez wszystkie instytucje państwowe (władze centralne, podległe im urzędy, przedsiębiorstwa państwowe skomercjalizowane i nieskomercjalizowane, oraz wszelkie inne instytucje państwowe) przedmiotów pochodzenia zagranicznego może się odbywać wyłącznie z zachowaniem przepisów zawartych w niniejszej instrukcji.

§ 2.

Jako zakup przedmiotu pochodzenia zagranicznego należy zasadniczo uważać nabycie surowców, półfabrykatów, wyrobów gotowych oraz innych materjałów pochodzących częściowo lub w całości z poza obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, choćby nawet były nabyte w kraju.

§ 3.

Minister Przemysłu i Handlu na wniosek zainteresowanego Ministra ustali, że zakup niektórych przedmiotów pochodzenia zagranicznego nie podlega przepisom niniejszej instrukcji.

§ 4.

Minister Przemysłu i Handlu orzeka, jakie przedmioty, wyrabiane w całości lub częściowo z surowców i półfabrykatów pochodzenia zagranicznego mogą być uważane za przedmioty pochodzenia krajowego.

§ 5.

Przy zawieraniu umów z dostawcami przedmiotów pochodzenia krajowego należy bezwarunkowo umieszczać klauzulę obowiązującą dostawców do wykonania dostarczanych przedmiotów wyłącznie z surowców i półfabrykatów pochodzenia krajowego. Wyjątki od powyższego przepisu są dopuszczalne zgodnie z postanowieniami § 4.

§ 6.

W razie uzasadnionej konieczności zakupienia przedmiotów pochodzenia zagranicznego z wyjątkiem wyłączonych w myśl § 3. powinna zainteresowana instytucja państwowa przed zawarciem umowy zwrócić się do Ministerstwa Przemysłu i Handlu w trybie, który ustali Minister Przemysłu i Handlu, z wnioskiem o wyrażenie zgody na dokonanie zakupu.

Dopiero po uzyskaniu zgody Ministerstwa Przemysłu i Handlu może zainteresowana instytucja przystąpić do zakupu, jakoteż wystąpić z ewentualnym wnioskiem do Ministerstwa Skarbu o przyznanie ulg celnych, o ile one przysługują, względnie do Ministerstwa Przemysłu i Handlu o pozwolenie na przywóz towarów reglamentowanych.

§ 7.

Zakupywane przedmioty pochodzenia zagranicznego powinny zasadniczo pochodzić z krajów, z któremi Polska posiada uregulowane stosunki handlowe. W razie konieczności zakupu w innych krajach należy tę okoliczność uzasadnić we wniosku do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, zgłoszonym w myśl § 6.

§ 8.

Sprawy nieuzgodnione przedstawia Minister Przemysłu i Handlu Komitetowi Ekonomicznemu Ministrów do decyzji.

§ 9.

Ewidencje zakupów zagranicznych prowadzi Ministerstwo Przemysłu i Handlu i co trzy miesiące przedstawia Komitetowi Ekonomicznemu Ministrów.

§ 10.

Nadzór nad przestrzeganiem niniejszej instrukcji powierza się poszczególnym Ministrom, każdemu w zakresie jego działania.

OKÓLNIK Nr. 19.

Prezydenta miasta z dnia 30 maja 1932 Nr. Prez. Zarz. og. 65/32 w sprawie asygnowania poborów służbowych pracownikom miejskim.

Zdarzają się wypadki, że pracownikom Zakładów i Instytucyj miejskich, przydzielonym do Magistratu, asygnuje i wypłaca się pobory służbowe (wynagrodzenia) nadal z funduszów tych Zakładów względnie Instytucyj, mimo, że pracownicy ci od szeregu miesięcy i dłużej tam nie pełnią służby.

Również zachodzą podobne wypadki odnośnie do pracowników Magistratu, przydzielonych do Zakładów i Instytucyj miejskich.

Ze względów budżetowych zarządzam, aby Wydziały, Biura i Urzędy Magistratu, oraz Zakłady i Instytucje miejskie, zamieszczały na swych miesięcznych listach płacy tylko tych pracowników, którzy w danym miesiącu rzeczywiście służbę tam pełnią. Wyjątki od tej zasady nastąpić mogą tylko na pisemne zarządzenie przy wskazaniu funduszu, z jakiego płaca (wynagrodzenie) ma być pokrywana.

OKÓLNIK NR. 20.

Prezydenta miasta z dnia 31 maja 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og. 45/32 w sprawie asygnowania i kontrolowania rachunków Zakładów miejskich.

W celu należytej kontroli dysponowania kredytami z poszczególnych działów budżetu zarządzam, że wszelkie rachunki Zakładów miejskich, tj. Gazowni, Elektrowni, Wodociągu, przesyłane przez te Zakłady Miejskiej Izbie Obrachunkowej dla pokrycia rachunków z odnośnych działów budżetu, mają być przed ostatecznem ich załatwieniem przedkładane przez miejską Izbę Obrachunkową właściwym Wydziałom, które obowiązane są rachunki skontrolować, ewentualnie uznać — i wyjednać dotyczącą decyzję resortowego Członka Prezydjum miasta i następnie zwrócić Miejskiej Izbie Obrachunkowej z zarządzeniem pokrycia rachunkowego.

OKÓLNIK NR. 21.

Prezydenta miasta z dnia 1 czerwca 1932 r. L. Prez. 10.066/31 w sprawie mieszkań służbowych pracowników miejskich.

Tymczasowa Rada miejska na posiedzeniu w dniu 31 maja 1932 r. uchwaliła co następuje:

1) Za mieszkania służbowe uważać należy mieszkania przydzielone przez Gminę m. Krakowa pracownikom miejskim:

a) dla wykonywania czynności służbowych, związanych z danym gmachem,

b) ze względu na szczególny charakter czynności służbowych, wymagających zajmowania mieszkania w ściśle określonym gmachu.

Wszystkie inne mieszkania otrzymywane przez pracowników miejskich od Gminy m. Krakowa w naturze nie mają charakteru mieszkań służbowych.

Sprawę mieszkań reprezentacyjnych normują osobne przepisy.

2) Rozmiar mieszkań służbowych nie może przenosić z reguły dla urzędników 5 pokoji z kuchnią i z przynależnościami, dla niższych pracowników 1 pokoju z kuchnią i z przynależnościami.

3) Upoważnia się Prezydenta miasta do przydzielania mieszkań służbowych pracownikom miejskim w granicach niniejszej uchwały.

4) Urzędnicy i niżsi pracownicy m. zajmujący mieszkania służbowe nie otrzymują dodatku mieszkaniowego z wyjątkiem tercjanów pełniących obowiązki dozorców domowych.

W miejskich budynkach szkół powszechnych, w których niema mieszkań służbowych, tercjanie pełniący obowiązki dozorców domowych otrzymują za ich pełnienie ekwiwalent w gotówce w wysokości połowy dodatku mieszkaniowego.

Robotnicy dzienni w razie przydziału mieszkania służbowego otrzymują je bezpłatnie.

5) Mieszkania obecnie zajmowane przez pracowników miejskich, które nie pokrywają się z pojęciem mieszkań służbowych, ustalonem w myśl niniejszej uchwały, należy uważać za mieszkania czynszowe, co do których należy ustalić warunki najmu.

6) Koszty ogrzewania i oświetlenia mieszkań służbowych ponoszą pracownicy miejscy, korzystający z przydzielonych im pomieszczeń z wyjątkami określonymi w punktach 8), 9) i 11).

7) Bezpłatne używanie gazu dla celów gospodarstwa domowego jest niedopuszczalne.

8) Pracownicy niżsi w przypadkach przydziału mieszkań służbowych mają prawo do bezpłatnego opału i oświetlenia w wysokości określonej w punktach 10) i 11).

9) Pracownicy miejscy, którzy dotychczas mają zastrzeżone w dekretach nominacyjnych świadczenia w naturze, otrzymują je nadal przy uwzględnieniu punktu 7), w wysokości określonej w punktach 10) i 11).

10) Deputat opałowy i oświetleniowy elektryczny dla pracowników miejskich wymienionych w punkcie 8) i w punkcie 9), a dostarczony na koszt Gminy m. Krakowa, nie może przekraczać norm następujących:

dla V.	grupy	upos.	80	ct.	węgla	7%	drzewa	600	KW	rocznie
„ VI.	„	„	70	„	„	7%	„	520	„	„
„ VII.	„	„	60	„	„	7%	„	450	„	„
„ VIII.	„	„	50	„	„	7%	„	350	„	„
„ IX.	„	„	40	„	„	7%	„	300	„	„
„ X.	„	„	30	„	„	7%	„	220	„	„
„ XI.	„	„	30	„	„	7%	„	150	„	„
„ XII.	„	„	30	„	„	7%	„	150	„	„
od XIII. do XVI.			25	„	„	7%	„	100	„	(niż. prac.)

Nadwyżkę energji elektrycznej ponad przyznaną normę winien pracownik pokrywać z własnych funduszów.

11) Deputat naftowy mają otrzymywać tylko ci pracownicy, którzy posiadają mieszkania służbowe bez instalacji elektrycznej, a to w ilości 5 litrów miesięcznie dla urzędników i 3 litrów miesięcznie dla niższych pracowników.

12) Przyznanie bezpłatnego światła nie zawiera w sobie przyznanego pracownikowi prawa do żądania wykonywania naprawek lub zmian czy uzupełnień dotyczącej instalacji na koszt Gminy m. Krakowa, jak również dostarczania dotyczących przyrządów np. lampek elektrycznych.

13) Uchwała niniejsza niema zastosowania do deputatów opałowych i oświetleniowych dla pracowników Elektrowni, Gazowni, Wodociągu i M. Zakładów Ceramicznych.

14) Upoważnia się Prezydenta miasta do wydania przepisów wykonawczych.

15) Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r., z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszelkie w tym kierunku wydane przepisy, sprzeczne z jej postanowieniami.

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski w. r.

OKÓLNIK Nr. 22.

Prezydenta miasta z dnia 2 czerwca 1932 r. L. Prez. 11.083/31 w sprawie umundurowania niższych pracowników miejskich.

Tymczasowa Rada miejska na posiedzeniu w dniu 31 maja 1932 r. uchwaliła następujące:

Przepisy o umundurowaniu niższych pracowników m.

I.

A) Niżsi pracownicy Magistratu.

1) Zasadnicze umundurowanie pracownika m. stanowi:

a) płaszcz zimowy wzgl. kurtka na 4 lata, w wypadkach zaś których pracownik otrzymuje dla pełnienia służby kożuch na lat 6.,
b) bluza sukienna na 2 lata,
c) kamizelka sukienna na 2 lata,
d) para spodni sukiennych na 1 rok,
e) czapka sukienna na 2 lata,
f) ubranie letnie na 2 lata,
g) ryczałt (relutum) na obuwie w wysokości 35 zł. O ile pewne kategorje otrzymują buty w naturze, to buty te przeznaczone są na 2 lata z tem, że w drugim roku dostarcza się podszycia.

2) Umundurowanie poszczególnych kategorji niższych pracowników m.:

1) Woźni: Prezydjum m., Biura prez. i Dyrekcji M. I. O.:

a) ubranie czarne anglezowe na 1 rok (anglez, kamizelka i spodnie).
b) czapka czarna sukienna na 2 lata,
c) ryczałt na ubranie cywilne letnie i zimowe (spodnie, marynarka, kamizelka) na 2 lata, oraz płaszcz sukienny na 4 lata w wysokości 75% corocznie obliczyc się mających kosztów,
d) 2 krawatki czarne (motylki) para rękawiczek białych nicianych,
e) relutum na obuwie,

2) Woźni w muzeach:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) ubranie anglezowe na 3 lata do używania tylko w salach muzealnych podczas godzin zwiedzania dla publiczności.

3) Woźni biurowi, tercjanie szkolni:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) chałat na rok.

4) Monterzy:

2 ubrania robocze na 1 rok.

5) Woźni targowi:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuch długi na 7 lat,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) rękawice zimowe na 2 lata,
f) buty z cholewami na 2 lata; rulutum odpada.

6) Woźni kancel. doręcz. i woźni pełniący służbę zewnętrzną Wydziału II i IX oraz Komisarjatów Obwodowych:

a) umundurowanie jak pod A) z tem, że zamiast płaszcza kurtka na 6 lat, a nadto
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuszek krótki na 7 lat,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) rękawiczki zimowe na 2 lata,
f) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

7) Woźni przy maszynach w Ekspedycie:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) chałat na rok.

8) Woźny Archiwum Aktów dawnych:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) kożuszek krótki na lat 7.

9) Polowi miejscy:

a) umundurowanie jak pod A), a nadto
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuch długi na 7 lat,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) rękawiczki zimowe na 2 lata,
f) buty z cholewami na 2 lata; rulutum odpada.

10) Nadzorca gmachów Magistratu, magazynier Ekonomatu i Teatru m. im. J. Słowackiego, podmajstrzy, maszyniści, ogrodnicy i pom. ogrodników, kontrolorowie zwierząt, sanitarjusze i laborant pracowni chemicznej:

a) ryczałt w wysokości 75% kosztów corocznie obliczać się mających za: płaszcz cywilny na lat 6, ubranie marynarkowe zimowe na lat 2, ubranie marynarkowe letnie na 2 lata, a nadto
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuszek krótki na 7 lat,
d) relutum na obuwie.

11) Portjerzy Magistratu, Domu Larysza, Cmentarza, Zakładów sanit. i Teatru m.:

a) płaszcz letni długi po kostki na 3 lata,
b) ubranie anglezowe na 2 lata,
c) płaszcz, bluza sukienna, kamizelka zimowa i 1 para spodni, jak pod A) w pkcie a) b) c) d),
d) czapka zimowa z napisem „Odźwierny“ na 2 lata,
e) „ letnia „ „ na 2 lata,
f) kożuch długi do kostek na 7 lat,
g) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada,
h) rękawiczki zimowe na 2 lata,
i) „ białe niciane na 1 rok,
j) 2 czarne motylki na 1 rok,

12) Stróże budynków Mgtu, Starego Teatru, Sukiennic, Zakładów sanitarnych, jatek i hal targowych i palacze kaloryferów:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) kożuch krótki na 7 lat,
b) czapka zimowa na 2 lata,
c) rękawiczki zimowe na 2 lata,
d) 2 chałaty co rok,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.
Najemcy budynków zwracają koszta umundurowania.

13) Personal Lasu Wolskiego:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch krótki na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawice zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

14) Dezynfekcjonarjusze:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kużuszek krótki na 7 lat,
c) rękawiczki zimowe na 2 lata,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata.
Oprócz butów relutum (ze względu na niszczenie przez kwasy.

15) Sanitarjusze Pogotowia Ratunkowego:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch krótki na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) chałat na rok,
f) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

16) Palacze walców, drożnicy, dozorcy wodościeków, dozorca młynówki i jazowy:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch długi na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

17) Dozorcy plantacyjni, woźnice i stróże parków m.

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch długi na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

18) Grabarze cmentarzy m., dozorcy ogrodowi, cmentarza i stróże cmentarza:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) kożuch długi na 7 lat,
b) czapka zimowa na 2 lata,
c) rękawice zimowe na 2 lata,
d) osłona robocza (kombinacje).
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

19) Oprawcy miejscy:

Umundurowanie jak pod A) jednak bez płaszcza, za który otrzymują kurtkę skórzaną na 6 lat z kożuchem do przypinania, nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) czapka zimowa na 2 lata,
c) rękawiczki zimowe na 2 lata,
d) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

20) Konwojenci, dozorcy i kluczny aresztów m:

Umundurowanie jak pod A), nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata dla konwojenta,
b) kożuch krótki dla konwojentów na 7 lat, kożuch długi dla klucznego i dozorców na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

21) Szoferzy m. (Pogot. Rat., Zakłady Sanitarne, M. Urząd Poboru Opłat, Zakł. cz. m., Budown. m. i t. d.) z wyłączeniem szoferów pojazdów prezydjalnych i Straży pożarnej:

a) czapka skórzana na 4 lata,
b) dwie osłony (kombinacje) na 1 rok,
c) kożuch kryty na 7 lat,
d) rękawice szoferskie.

3) Umundurowanie personelu M. U. P. oraz Rzeźni, Targowicy i Fabryki lodu:

1) Personal strażniczy M. U. Pob.
a) płaszcz sukienny na 3 lata,
b) bluza sukienna na 2 lata,
c) para spodni sukiennych na 1 rok,
d) ubranie letnie na 2 lata,
e) czapka sukienna na 2 lata,
f) 3 pary zelówek z przybiciem na 1 rok, nadto:
g) w miarę potrzeby kożuch suknem kryty,
h) woźni biurowi oraz rzemieślnicy chałat na rok,
i) woźny doręczyciel pelerynę nieprzemakalną na 3 lata; relutum odpada.

2) Stróże Rzeźni i Targowicy m.:

Umundurowanie jak pod 1) a) do e) i punkt g) danego ustępu, relutum na buty 60 zł. rocznie, nadto nieprzemakalny fartuch w miarę zużycia.

3) Maszyniści:

jak pod A) 2/10 a bez płaszcza.

4) Palacze i robotnicy hali maszyn i fabryki lodu: jak pod 1) a) do e) z tem, że robotnicy w miarę

potrzeby otrzymują kożuszki, buty z cholewami na 2 lata, z podszyciem w 2-gim roku, nadto robotnicy przy lodzie nieprzemakalne osłony w miarę zużycia, inni 2 osłony robocze na rok.

5) Szoferzy:
jak pod A) 2/21.

B) Umundurowanie personalu M. Straży Pożarnej.

1) Naczelnik:

a) płaszcz na 3 lata,
b) ułanka na 5 lat,
c) bluza zimowa na 2 lata,
d) „ letnia na 1 rok,
e) spodnie letnie i zimowe na 1 rok,
f) czapka na 1 rok,
g) buty i podszycie na 1 rok,
h) rękawice ciepłe na 2 lata,
i) „ irchowe na 5 lat,
j) kożuch na 6 lat,
k) kurtka skórzana na 6 lat.

2) Ogniomistrze:

a) płaszcz na 3 lata,
b) ułanka na 5 lat,
c) bluza zimowa na 2 lata,
d) „ letnia na 1 rok,
e) spodnie letnie i zimowe na 1 rok,
f) czapka na 1 rok,
g) buty i podszycie na 1 rok,
h) rękawice ciepłe na 2 lata,
i) „ irchowe na 5 lat,
j) kurtka skórzana z kożuchem do przypinania na 6 lat.

3) Sierżanci i plutonowi, strażacy:

a) płaszcz na 3 lata,
b) bluza sukienna na 2 lata,
c) spodnie sukienne i letnie na 1 rok,
d) bluza letnia na 1 rok,
e) czapka na 1 rok,
f) buty i podszycie na 1 rok,
g) rękawice ciepłe na 2 lata,
h) „ irchowe na 5 lat,
i) serdaki kożuchowe na 5 lat.

4) Szoferzy:

a) bluza sukienna na 2 lata,
b) spodnie sukienne i letnie na 1 rok,
c) bluza letnia na 1 rok,
d) czapka na 1 rok,
e) buty i podszycie na 1 rok,
f) rękawice skórzane na 5 lat,
g) rękawice irchowe na 5 lat,
h) długi kożuch na 7 lat,
i) kurtka skórzana na 5 lat.

5) Szoferzy prezydj.:

a) ubranie cywilne zimowe i letnie na 1 rok,
b) czapki letnie białe na 1 rok,
c) czapki sukienne czarne na 1 rok,
d) czarna kurtka na 4 lata,
e) dwie pary trzewików na 1 rok.

C) Umundurowanie personalu Zakładu Czyszczenia miasta.

1) Pomocnicy:

a) czapka impregnowana letnia na 2 lata,
b) czapka sukienna zimowa na 2 lata,
c) ubranie cajgowe na 1 rok,
d) para spodni sukiennych na 1 rok,
e) kurtka na 3 lata,
f) buty z cholewami na 2 lata z podszyciem w 2 roku.

Pełniący obowiązki portjera i stróża nocnego otrzymuje w lecie pelerynę nieprzem. na 3 lata, a w zimie kożuch, z tem, że dziennie płatny wykonujący obowiązki portjera lub stróża otrzymuje tylko czapkę z napisem „Odźwierny“ i pelerynę względnie kożuch.

2) Kanalarze:

a) czapka letnia na 2 lata,
b) czapka zimowa na 2 lata,
c) ubranie cajgowe na 1 rok,
d) para spodni sukiennych na 1 rok,
e) kurtka na 3 lata,
f) Buty juchtowe na 2 lata z podszyciem butów w 2-gim roku,
g) osłona na 1 rok.

3) Kontrolorzy, dozorcy, mechanicy, kontrolor kanał.:

a) czapka letnia $1/2$ baweł. ciemna na 2 lata,
b) czapka zimowa na 2 lata,
c) ubranie letnie cywilne na 2 lata,
d) spodnie zimowe na 1 rok,
e) buty z cholewami na 2 lata,
f) trzewiki zamiast podszycia na 2 lata,
g) kurtka zimowa na 3 lata,
h) peleryna nieprzemakalna,
i) mechanicy otrzymują nadto chałat roboczy na 1 rok, a kontrolor kanałowy 1 osłonę i buty gumowe na 2 lata.

1) Kierowcy samochodowi wedle norm pod A. 2/21.

2) Rękodzielnicy, magazynier, pom. warsztatowi i garażowi:

a) 2 osłony (bluza, spodnie) na 1 rok (kolor granat.).

Zakład czyszczenia miasta upoważniony jest do dostarczania etatowym i dziennie płatnym robotnikom zajętym przy wywozie popiołu na wysypisku oraz w warsztatach i garażach maksymalnie 1 osłony na rok.

Przepisy normujące przydział, używanie i utrzymanie umundurowania.

II.

§ 1.

1) Kożuchy mają być kryte suknem koloru płaszczy.
2) Kożuchy rozróżnia się w 3 długościach:
a) krótkie do 95 cm.,
b) długie 115—135 cm.,
c) długie do kostek.
3) Szczegółowe przepisy postanawiają jakie rodzaje kożuchów otrzymać mają poszczególne kategorje służby miejskiej.
4) Kożuchy, płaszcze i peleryny nieprzemakalne stanowią własność Gminy. Otrzymujący je w używanie

niższy pracownik miejski winien podpisać przepisaną deklarację.

5) Naprawę i nowe pokrycie kożuchów uskutecznia się na koszt Gminy, a równocześnie z chwilą uskutecznienia reperacji przedłuża się stosunkowo czasokres ich użytkowania.

§ 2.

Pracownik miejski prowizoryczny otrzymuje z chwilą zamianowania do danej kategorji służby pełne umundurowanie tak jak pracownik etatowy tejże kategorji.

§ 3.

Robotnik przydzielony do pełnienia czynności etat. pracownika otrzymuje czapkę urzędową, a ponadto części umundurowania szczególnie konieczne do pełnienia tych czynności.

§ 4.

Umundurowanie otrzymują niżsi pracownicy za opłatą 25% wartości, z wyjątkiem dezynfekcjonarjuszy, którzy opłacają 10% wartości.

Umundurowanie Miejskiej Straży Pożarnej, Zakładu czyszczenia miasta oraz Miejsk. Urz. Pob. Opł. i Rzeźni odbywa się na koszt Gminy.

Czasokres używalności ustala się według norm zapodanych w niniejszych przepisach. Po upływie czasokresu używalności mundur przechodzi na własność pracownika niższego.

Do częściowego obliczenia zwrotu kosztów umundurowania przez niższych funkcjonarjuszy m. wlicza się części umundurowania wymienione po I) A) 1).

§ 5.

W razie utraty lub zniszczenia munduru albo jego części przed upływem czasokresu używalności z winy używającego, obowiązany on jest sprawić na własny koszt nowy mundur względnie jego części, a w razie niemożności z jego strony, wydaje się mu mundur z urzędu i strąca pełną należytość przy przedłużeniu odpowiedniem czasu używalności.

Jeżeli utrata lub zniszczenie munduru albo jego części nastąpiła bez winy używającego, otrzymuje on nowy mundur względnie jego części na warunkach normalnych.

W razie wystąpienia lub wydalenia pracownika niższego ze służby m. przed upływem czasokresu używalności, mundur ma być zwrócony za wypłaceniem pracownikowi m. odpowiedniej części zapłaconych 25% ceny kosztów i może być wydany innemu pracownikowi po przeprowadzeniu dezynfekcji z odpowiednio skróconym czasokresem używalności za opłatą kwoty, którą wypłacono poprzedniemu pracownikowi przy zwrocie munduru. Prezydent m. może jednak pozostawić pracownikowi niższemu mundur za opłatą stosunkowej części 75% kosztów.

Wyżej wymienione części 25% względnie 75% kosztów munduru oblicza się w stosunku do czasu używania.

W razie przejścia pracownika m. na emeryturę oraz w razie śmierci, mundur nie podlega zwrotowi.

Należytość z tytułu zwrotu 25% kosztów obowiązany jest przeniesiony w stan spoczynku zapłacić Gminie, natomiast pozostała po zmarłym rodzina zwolnioną jest od tego obowiązku.

Prezydent miasta może zezwolić pracownikowi m. na uiszczenie kwoty przypadającej do zapłacenia z tytułu jego udziału w kosztach sprawienia munduru w ratach nie dłuższych niż w 5-ciu ratach miesięcznych.

Koszty mundurów galowych używanych do służby reprezentacyjnej pokrywa Gmina z funduszów Gminy w całości, a mundury te pozostają zawsze własnością Gminy.

Szczególne części umundurowania, stanowiące własność Gminy obowiązany jest niższy pracownik miejski zwrócić pod rygorem potrącenia pełnej ceny kupna.

§ 6.

Pracownikowi prowiz. i robotnikowi strąca się oprócz częściowego zwrotu, jednorazowo w ratach połowę wartości przydzielonego umundurowania jako kaucję, zwrotną po uzyskaniu etatu lub w razie zwrotu przydzielonych części umundurowania w należytym stanie.

§ 7.

Utrzymuje się dotychczasowe wzory umundurowania niższych pracowników miejskich z tem, że:

1) czapką urzędową jest rogatywka z daszkiem skórzanym:

a) dla służby I. i II. klasy ze srebrnym herbem i plecionką srebrną na czapce,

b) dla reszty służby obok herbu zwykły pasek skórzany czarny (lakier) na 1 cm. szeroki,

2) dystynkcje na mundurach:

A) dla I. kl. 1 pasek szeroki 1 cm. szer. pionowo na kołnierzu bluzy.

B) dla II. kl. 3 paski srebrne na kołnierzu bluzy (wąskie).

C) dla III. kl. 2 paski srebrne na kołnierzu bluzy (wąskie).

D) dla IV. kl. 1 pasek srebrny na kołnierzu bluzy (wąski).

Obok dystynkcji na kołnierzu herb m. Krakowa.

§ 8.

Niżsi pracownicy miejscy obowiązani są w czasie pełnienia służby tak zewnętrznej jak i wewnętrznej nosić przepisane umundurowanie.

Przerabianie otrzymanego umundurowania w czasie kiedy ono jest jeszcze własnością Gminy jest wzbronione.

Niestosowanie się do powyższych postanowień karane będzie dyscyplinarnie według postanowień przepisów służbowych pracowników miejskich. Naczelnicy Wydziałów Magistratu, Biur, Urzędów i Zakładów mają czuwać z urzędu nad przestrzeganiem niniejszych przepisów i o wykroczeniach w tym kierunku ze strony personalu służbowego donosić Prezydentowi miasta.

§ 9.

Przepisy wykonawcze do niniejszej uchwały wyda P. Prezydent miasta.

Prezydent miasta:

Władysław Belina-Prażmowski wr.

OGŁOSZENIE
o losowaniu XIV. 4% pożyczki konwersyjnej stoł. król. miasta Krakowa z roku 1925

odbyło się w dniu 2 maja 1932 r. od godziny 10-tej rano w sali posiedzeń Magistratu pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dr. Stanisława Klimeckiego, w obecności Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego, Radcy miejskiego Stanisława Pary, Dyrektora Jana Krzyżanowskiego i st. rewidenta Hessla, pod kontrolą notarjusza Dr. Stanisława Steina.

Wylosowano według planu umorzenia: 23 sztuk oblig. Ser. A1 à zł. 10. Nr.: 97, 382, 651, 856, 1267, 1314, 1496, 1508, 1771, 1814, 1870, 1893, 1945, 2065, 2180, 2189, 2214, 2231, 2257, 2343, 2530, 2538, 2661; 16 sztuk oblig. Ser. A à zł. 40. Nr.: 51, 194, 293, 313, 591, 649, 722, 1052, 1122, 1249, 1320, 1432, 1530, 1586, 1683, 1782; 12 sztuk oblig. Ser. B1 à zł. 60. Nr.: 30, 49, 56, 367, 457, 558, 964, 1025, 1318, 1394, 1447, 1528; 12 sztuk oblig. Ser. C1 à zł. 120. Nr.: 54, 128, 245, 366, 399, 439, 498, 875, 876, 912, 997, 1070; 8 sztuk oblig. Ser. B à zł. 210. Nr.: 30, 140, 294, 545, 547, 770, 813, 837; 4 sztuki oblig. Ser. D1 à zł. 310. Nr.: 56, 176, 225, 451; 13 sztuk oblig. Ser. C à zł. 420. Nr.: 103, 220, 293, 599, 603, 673, 710, 1003, 1200, 1222, 1288, 1321, 1354; 4 sztuki oblig. Ser. E1 à zł. 620. Nr.: 77, 237, 371, 407; 3 sztuki oblig. Ser. D à zł. 1.050. Nr.: 234, 236, 301; 3 sztuki oblig. Ser. E à zł. 2.100. Nr.: 93, 101, 262.

Sprawozdanie z posiedzenia Tymcz. Rady Miejskiej.

22-gie jawne posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 31 maja 1932 r.

Dnia 31 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Pana Prezydenta miasta Władysława Beliny-Prażmowskiego oraz w obecności PP. Wiceprezydentów Dr. Ducha, Dr. Landaua i Ostrowskiego przy udziale 97 członków Rady posiedzenie Rady m.

Pan Prezydent po otwarciu posiedzenia przed porządkiem dziennym udzielił głosu Dyr. Krzyżanowskiemu, który referuje sprawę długoterminowej pożyczki w Banku Gospodarstwa Krajowego i przedkłada następujący wniosek do uchwały Radzie miasta:

W uzupełnieniu uchwały T. Rady miejskiej z dnia 14 grudnia 1931 r. w sprawie zaciągnięcia długoterminowej pożyczki w Banku Gospodarstwa Krajowego celem konwersji krótkoterminowych pożyczek.

Rada miasta uchwali:

I. Tymczasowa Rada miejska imieniem Gminy stoł. król. miasta Krakowa postanawia w celu konwersji krótkoterminowych pożyczek, zaciągniętych swego czasu w Banku Gospodarstwa Krajowego, a mianowicie:

1) pożyczki t. zw. szwajcarskiej w kwocie zł. 6,400.000·—
2) „ z t. zw. lokaty śląskiej . . . . „ „ 1,870.000·—
3) pożyczki wekslowej . . . w kwocie zł. 636.000·—
4) „ na budowę piekarni mechanicznej . „ „ 650.000·—
5) „ krótkoterminowej ze stycznia 1932 . „ „ 200.000·—

wraz z doliczeniem zaległych procentów, różnicy kursu obligacyj, raty wstępnej i innych kosztów konwersji, zaciągnąć w Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie długoterminową pożyczkę gotówkową w kwocie 13,700.000·— złotych w złocie, spłacalną w latach 29½ (dwadzieścia dziewięć i pół) pod warunkami w promesie Banku z dnia 19 marca 1932 Nr. 7464/DKD/II wyszczególnionymi, między innemi także pod warunkiem, że na podstawie tej pożyczki Bank ma prawo emitować obligacje komunalne, a zarazem zobowiązuje się wstawiać do budżetu aż do zupełnego umorzenia pożyczki, kwoty potrzebne na spłatę rat i w związku z tem w razie potrzeby nakładać odpowiednie podatki i opłaty. W szczególności upoważnia Tymczasowa Rada miejska Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcę oraz Radców miejskich: Dr. K. Krzetuskiego i Prof. Dr. K. Kumanieckiego, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich Radców miejskich: Dr. B. Czuchajowskiego i Dr. S. Tillesa, ażeby pożyczkę w kwocie powyższej w Banku Gospodarstwa Krajowego imieniem Gminy stoł. król. miasta Krakowa zaciągnęli, obowiązek zwrócenia zaciągniętej pożyczki, opłacania procentów, kosztów administracyjnych i wszystkie wogóle obowiązki przez Bank Gospodarstwa Krajowego przy udzieleniu tego rodzaju pożyczek wymagane imieniem Gminy stoł. król. m. Krakowa przyjęli, dla rzeczonej pożyczki z procentami i należnościami dodatkowemi oraz kaucją, majątek ruchomy i nieruchomy Gminy stoł. król. m. Krakowa, a względnie dochody z tego majątku prawem zastawu obciążyli i na intabulację prawa zastawu na nieruchomościach Gminy, a w szczególności na nieruchomościach Elektrowni miejskiej, objętej lwh. 13, 17, 12, 550, 422 ks. gr. gm. kat. Kraków Dziel. VIII. Kazimierz i lwh. 18 gm. kat. Kraków Dz. IV. Piasek zezwolili i dodatki komunalne do podatków państwowych oraz udział w państw. podatku dochodowym w ilości, jaka na pokrycie rat i całego dłużnego kapitału z należnościami potrzebną będzie w zastaw oddali, skrypt dłużny w formie aktu notarjalnego jest z natychmiastową wykonalnością oraz dodatkowe deklaracje według wzorów przez Bank Gospodarstwa Krajowego udzielić się mających imieniem Gminy stoł. król. m. Krakowa zeznali i podpisali, prawo zastawu na dodatkach do podatków w księgach Gminy stoł. król. m. Krakowa zanotowali, udzieloną pożyczkę podjęli i Bank Gospodarstwa Krajowego z odebrania jej pokwitowali. Zarazem upoważnia się wyżej wymienionych, aby na pokrycie różnicy kursu tych obligacyj, które Bank na podstawie wzmiankowanej pożyczki ma prawo emitować, jak również na pokrycie kosztów Banku z emisją tą związanych — wpłacili nieodwołalnie na rzecz Banku Gospodarstwa Krajowego oprócz zwyczajnych należności, pobieranych przez Bank przy wypłacie długoterminowych pożyczek, nadto ryczałtowo przez Bank ten oznaczoną bezzwrotną kwotę, nieprzekraczającą jednak 2,740.000·— zł. w złocie z tem, ze z tytułu tej kwoty nie będzie mogła Gmina stoł. król. m. Krakowa rościć sobie do Banku żadnych pretensji i to bez względu na to, czy emisja obligacyj doszła do skutku lub nie i w tym celu wydali

Bankowi w imieniu Gminy stoł. król. m. Krakowa żądaną przez Bank deklarację.

II. Celem spłaty dwóch pierwszych rat amortyzacyjnych pożyczki konwersyjnej wstawia się do budżetu na rok 1932/33 Dz. IV. § 19 poz. o) 2 i p) 2 (łącznie) kredyt podatkowy w kwocie zł. 103.000·— z tem, że powyższy wydatek znajdzie swoje pokrycie po stronie dochodów w Dz. IV. w zwrotach B. G. K. z tytułu 1%-owej bonifikaty.

III. Celem zabezpieczenia płynności annuitetów pożyczki konwersyjnej, jak również annuitetów i innych pożyczek w Banku Gospodarstwa Krajowego zaciągniętych, a powyższą konwersją nieobjętych, T. Rada miejska imieniem Gminy stoł. król. m. Krakowa zobowiązuje się aż do całkowitego umorzenia wpłacać stale i nieodwołalnie każdego miesiąca, począwszy od 1 kwietnia 1932 r. do Oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego w Krakowie, kwotę zł. 148.000·— na „Rachunek spłaty annuitetów od pożyczek Banku Gospodarstwa Krajowego".

Do podpisania odnośnej deklaracji dla B. G. K. upoważnia się P. Prezydenta m. oraz jednego z P. Wiceprezydentów.

IV. T. Rada miejska przyjmuje do wiadomości zastrzeżenia B. G. K., mające na celu zabezpieczenie sobie prawa pobierania 8%-owych odsetek, z tem, że na razie aż do odwołania Gmina m. Krakowa będzie korzystała z 1% bonifikaty.

Definitywne ustalenie faktycznej stopy procentowej nastąpi w chwili emisji obligacyj, w żadnym jednak razie nie może przekroczyć 8% p. a.

Rada miasta wniosek powyższy uchwaliła.

Następnie P. Prezydent miasta poświęcił kilka gorących słów wspomnienia zmarłego w maju b. r. Radcy m. śp. Ks. Dr. Jarosińskiego, którego pamięć obecni uczcili przez powstanie.

Z kolei przystępiono do porządku dziennego:

I. Wybór delegatów Gminy m. Krakowa do Rady Nadzorczej Kamieniołomów miast małopolskich.

Referent R. m. b. Min. Prof. Dr. Kumaniecki zawiadamia, że z powodu wygaśnięcia mandatów do Rady nadzorczej Kamieniołomów miast małopol. z końcem roku 1931, należy powołać w charakterze delegatów Gminy miasta Krakowa na następną kadencję w latach 1932—1935:

Radcę m. Dr. Stanisława Chodorowskiego,
Wiceprezydenta m. Dr. Kazimierza Ducha,
„ „ Dr. Ignacego Landaua,
„ „ Witołda Ostrowskiego,
Radcę Inż. Stefana Strojka,
czyli dotychczasowych członków-delegatów.

Rada miasta wniosek powyższy uchwaliła.

II. Przepisy o umundurowaniu niższych pracowników miejskich.

R. m. Dr. Kuhn przedkłada następujący projekt:

Przepisy o umundurowaniu niższych pracowników m.

I.

A) Niżsi pracownicy Magistratu.

1) Zasadnicze umundurowanie pracownika miejskiego stanowi:

a) płaszcz zimowy wzgl. kurtka na 4 lata, w wypadkach zaś, w których pracownik otrzymuje dla pełnienia służby kożuch — na lat 6,
b) bluza sukienna na 2 lata,
c) kamizelka sukienna na 2 lata,
d) para spodni sukiennych na 1 rok,
e) czapka sukienna na 2 lata,
f) ubranie letnie na 2 lata,
g) ryczałt (relutum) na obuwie w wysokości 35 zł.

O ile pewne kategorje otrzymują buty w naturze, to buty te przeznaczone są na 2 lata z tem, że w drugim roku dostarcza się podszycia.

2) Umundurowanie poszczególnych kategorji niższych pracowników m.:

1) Woźni: Prezydjum m., Biura Prez. i Dyrekcji M. I. O.:

a) ubranie czarne anglezowe na 1 rok (anglez, kamizelka i spodnie),
b) czapka czarna sukienna na 2 lata,
c) ryczałt na ubranie cywilne letnie i zimowe (spodnie, marynarka, kamizelka) na 2 lata oraz płaszcz sukienny na 4 lata wysokości 75% corocznie obliczyć się mających kosztów,
d) 2 krawatki czarne (motylki), para rękawiczek białych nicianych,
e) relutum na obuwie.

2) Woźni w muzeach:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) ubranie anglezowe na 3 lata do używania tylko w salach muzealnych podczas godzin zwiedzania dla publiczności.

3) Woźni biurowi, tercjani szkolni:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) chałat na rok.

4) Monterzy:

2 ubrania robocze na 1 rok.

5) Woźni targowi:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuch długi na 7 lat,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) rękawice zimowe na 2 lata,
f) buty z cholewami na 2 lata, relutum odpada.

6) Woźni kancel. doręcz. i woźni pełniący służbę zewnętrzną Wydziału II i IX oraz Komisarjatów Obwodowych:

a) umundurowanie jak pod A) z tem, że zamiast płaszcza kurtka na 6 lat, a nadto
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuszek krótki na 7 lat,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) rękawiczki zimowe na 2 lata,
f) buty z cholewami na 2 lata, relutum odpada.

7) Woźni przy maszynach w Ekspedycie:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) chałat na rok.

8) Woźny Archiwum Aktów dawnych:

a) umundurowanie jak pod A), nadto

b) kożuszek krótki na lat 7.

9) Polowi miejscy:

a) umundorowanie jak pod A), a nadto
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuch długi na lat 7,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) rękawiczki zimowe na 2 lata,
f) buty z cholewami na 2 lata, relutum odpada.

10) Nadzorca gmachów Magistratu, magazynier Ekonomatu i Teatru m. im. J. Słowackiego, podmajstrzy, maszyniści, ogrodnicy i pom. ogrodników, kontrolorowie zwierząt, sanitarjusze i laborant pracowni chemicznej:

a) ryczałt w wysokości 75% kosztów corocznie obliczać się mających za: płaszcz cywilny na lat 6, ubranie marynarkowe zimowe na lat 2, ubranie marynarkowe letnie na 2 lata, a nadto:
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuszek krótki na 7 lat,
d) relutum na obuwie.

11) Portjerzy Magistratu, Domu Larysza, Cmentarza, Zakładów sanit. i Teatru m.:

a) płaszcz letni długi po kostki na 3 lata,
b) ubranie anglezowe na 2 lata,
c) płaszcz, bluza sukienna, kamizelka zimowa i 1 para spodni, jak pod A) w punkcie a), b), c), d),
d) czapka zimowa z napisem „Odźwierny" na 2 lata,
e) czapka letnia z napisem „Odźwierny" na 2 lata,
f) kożuch długi do kostek na 7 lat,
g) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada,
h) rękawiczki zimowe na 2 lata.
i) rękawiczki białe niciane na 1 rok.
j) 2 czarne motylki na 1 rok.

12) Stróże budynków Mgtu, Starego Teatru, Sukiennic, Zakładów sanitarnych, jatek i hal targowych i palacze kaloryferów:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) kożuch któtki na 7 lat,
b) zimowa czapka na 2 lata,
c) rękawiczki zimowe na 2 lata,
d) 2 chałaty co rok,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.
Najemcy budynków zwracają koszta umundurowania.

13) Personal Lasu Wolskiego:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch krótki na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawice zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

14) Dezynfekcjonarjusze:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuszek krótki na 7 lat,
c) rękawiczki zimowe na 2 lata,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata.
Oprócz butów relutum (ze względu na niszczenie przez kwasy).

15) Sanitarjusze Pogotowia Ratunkowego:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch krótki na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) chałat na rok,
f) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

16) Palacze walców, drożnicy, dozorcy wodościeków, dozorca młynówki i jazowy:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch długi na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

17) Dozorcy plantacyjni, woźnice i stróże parków m.

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch długi na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata: relutum odpada.

18) Grabarze cmentarza m., dozorcy ogrodowi, cmentarza i stróże cmentarza:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) kożuch długi na 7 lat,
b) czapka zimowa na 2 lata,
c) rękawice zimowe na 2 lata,
d) osłona robocza (kombinacje),
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

19. Oprawcy miejscy:

Umundurowanie jak pod A) jednak bez płaszcza, za który otrzymują kurtkę skórzaną na 6 lat z kożuchem do przypinania, nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) czapka zimowa na 2 lata,
c) rękawiczki zimowe na 2 lata,
d) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

20) Konwojenci, dozorcy i kluczny aresztów m.:

Umundurowanie jak pod A), nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata dla konwojenta,
b) kożuch krótki dla konwojentów na 7 lat, kożuch długi dla klucznego i dozorców na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

21) Szoferzy m. (Pogot. Rat., Zakłady Sanitarne, M. Urząd Poboru Opłat, Zakł. cz. m., Budown. m. itd). z wyłączeniem szoferów pojazdów prezydjalnych i Straży pożarnej:

a) czapka skórzana na 4 lata,
b) dwie osłony (kombinacje) na 1 rok,
c) kożuch kryty na 7 lat,
d) rękawice szoferskie.

3) Umundurowanie personalu M. U. P. oraz Rzeźni, Targowicy i Fabryki lodu:

1) Personal strażniczy M. U. P.

a) płaszcz sukienny na 3 lata,
b) bluza sukienna na 2 lata,
c) para spodni sukiennych na 1 rok,
d) ubranie letnie na 2 lata,
e) czapka sukienna na 2 lata,
f) 3 pary zelówek z przybiciem na 1 rok, nadto:
g) w miarę potrzeby kożuch suknem kryty,
h) woźni biurowi oraz rzemieślnicy chałat na rok,
i) woźny doręczyciel pelerynę nieprzemakalną na 3 lata; relutum odpada.

2) Stróże Rzeźni i Targowicy m.;

Umundurowanie jak pod 1) a) do e) i punkt g) danego ustępu relutum na buty 60 zł. rocznie, nadto nieprzemakalny fartuch w miarę zużycia.

3) Maszyniści:

jak pod A) 2/10. a. bez płaszcza.

4) Palacze i robotnicy hali maszyn i fabryki lodu:

jak pod 1) a do e. z tem, że robotnicy w miarę potrzeby otrzymują kożuszki,

buty z cholewami na 2 lata, z podszyciem w 2-gim roku, nadto robotnicy przy lodzie nieprzemakalne osłony w miarę zużycia, inni 2 osłony robocze na rok.

5) Szoferzy:

jak pod A) 2/21.

B) Umundurowanie personalu M. Straży Pożarnej.

1) Naczelnik:

a) płaszcz na 3 lata,
b) ułanka na 5 lat,
c) bluza zimowa na 2 lata,
d) „ letnia na 1 rok,
e) spodnie letnie i zimowe na 1 rok,
f) czapka na 1 rok,
g) buty i podszycie na 1 rok,
h) rękawice ciepłe na 2 lata,
i) rękawice irchowe na 5 lat,
j) kożuch na 6 lat,
k) kurtka skórzana na 6 lat,

2) Ogniomistrze:

a) płaszcz na 3 lata,
b) ułanka na 5 lat,
c) bluza zimowa na 2 lata,
d) „ letnia na 1 rok,
e) spodnie letnie i zimowe na 1 rok,
f) czapka na 1 rok,
g) buty i podszycie na 1 rok,
h) rękawice ciepłe na 2 lata,
i) rękawice irchowe na 5 lat,
j) kurtka skórzana z kożuchem do przypinania na 6 lat.

3) Sierżanci i plutonowi, strażacy:

a) płaszcz na 3 lata,
b) bluza sukienna na 2 lata,
c) spodnie sukienne i letnie na 1 rok,
d) bluza letnia na 1 rok,
e) czapka na 1 rok,
f) buty i podszycie na 1 rok,
g) rękawice ciepłe na 2 lata,
h) rękawice irchowe na 5 lat,
i) serdaki kożuchowe na 5 lat,

4) Szoferzy:

a) bluza sukienna na 2 lata,
b) spodnie sukienne i letnie na 1 rok,
c) bluza letnia na 1 rok,
d) czapka na 1 rok,
e) buty i podszycie na 1 rok,
f) rękawice skórzane na 5 lat,
g) rękawice irchowe na 5 lat,
h) długi kożuch na 7 lat,
i) kurtka skórzana na 5 lat.

5) Szoferzy prezydj.:

a) ubranie cywilne zimowe i letnie na 1 rok,
b) czapki letnie białe na 1 rok,
c) „ sukienne czarne na 1 rok,
d) czarna kurtka na 4 lata,
e) dwie pary trzewików na 1 rok.

C) Umundurowanie personalu Zakładu czyszczenia miasta:

1) Pomocnicy:

Czapka impregnowana letnia na 2 lata,
Czapka sukienna zimowa na 2 lata,
Ubranie cajgowe na 1 rok,
Para spodni sukiennych na 1 rok,
Kurtka na 3 lata,
Buty z cholewami na 2 lata z podszyciem w 2 roku.

Pełniący obowiązki portjera i stróża nocnego otrzymuje w lecie pelerynę nieprzemakalną na 3 lata, a w zimie kożuch, z tem, że dziennie płatny wykonujący obowiązki portjera lub stróża otrzymuje tylko czapkę z napisem „Odźwierny“ i pelerynę względnie kożuch.

2) Kanalarze:

Czapka letnia na 2 lata,
Czapka zimowa na 2 lata,
Ubranie cajgowe na 1 rok,
Para spodni sukiennych na 1 rok,
Kurtka na 3 lata,
Buty juchtowe na 2 lata z podszyciem butów w 2-gim roku,
Osłona na 1 rok.

3) Kontrolerzy, dozorcy, mechanicy, kontrolor kanał.:

Czapka letnia 1/2 baweł. ciemna na 2 lata,
Czapka zimowa na 2 lata,
Ubranie letnie cywilne na 2 lata,
Spodnie zimowe na 1 rok,
Buty z cholewami na 2 lata,
Trzewiki zamiast podszycia na 2 lata,
Kurtka zimowa na 3 lata,
Peleryna nieprzemakalna.
Mechanicy otrzymują nadto chałat roboczy na 1

rok, a kontrolor kanałowy 1 osłonę i buty gumowe na 2 lata.

1) Kierowcy samochodwi wedle norm pod A) 2/21.

2) Rękodzielnicy, magazynier, pomoc. warsztatowi i garażowi:

2 osłony (bluza, spodnie) na 1 rok (kolor granat.). Zakład czyszczenia miasta upoważniony jest do dostarczania etatowym i dziennie płatnym robotnikom zajętym przy wywozie popiołu na wysypisku oraz w warsztatach i garażach maksymalnie 1 osłony na rok.

II.

Przepisy normujące przydział, używanie i utrzymanie umundurowania.

§ 1.

1) Kożuchy mają być kryte suknem kaloru płaszczy,

2) Kożuchy rozróżnia się w 3 długościach:

a) krótkie do 95 cm.
b) długie 115—135 cm.
c) długie do kostek.

3) Szczegółowe przepisy postanawiają jakie rodzaje kożuchów otrzymywać mają poszczególne kategorje służby miejskiej.

4) Kożuch, płaszcze i peleryny nieprzemakalne stanowią własność Gminy. Otrzymujący je w używanie niższy pracownik miejski winien podpisać przepisaną deklarację.

5) Naprawę i nowe pokrycie kożuchów uskutecznia się na koszt Gminy, a równocześnie z chwilą uskutecznienia reparacji przedłuża się stosunkowo czasokres ich użytkowania.

§ 2.

Pracownik miejski prowizoryczny otrzymuje z chwilą zamianowania do danej kategorji służby pełne umundurowanie tak jak pracownik etatowy tejże kategorji.

§ 3.

Robotnik przydzielony do pełnienia czynności etat. pracownika otrzymuje czapkę urzędową, a ponadto części umundurowania szczególnie konieczne do pełnienia tych czynności.

§ 4.

Umundurowanie otrzymują niżsi pracownicy za opłatą 25% wartości, z wyjątkiem dezynfekcjonarjuszy, którzy opłacają 10% wartości.

Umundurowanie Miejskiej Straży Pożarnej, Zakładu czyszczenia miasta oraz Miejskiego Urzędu Poboru Opłat i Rzeźni odbywa się na koszt Gminy.

Czasokres używalności ustala się według norm zapodanych w niniejszych przepisach. Po upływie czasokresu używalności mundur przechodzi na własność pracownika niższego.

Do częściowego obliczenia zwrotu kosztów umundurowania przez niższych funkcjonarjuszy m. wlicza się części umundurowania wymieniene pod I. A) 1).

§ 5.

W razie utraty lub zniszczenia munduru albo jego części przed upływem czasokresu używalności z winy używającego, obowiązany on jest sprawić na własny koszt nowy mundur względnie jego części, a w razie niemożności z jego strony, wydaje się mu mundur z urzędu i strąca pełną należytość przy przedłużeniu odpowiedniem czasu używalności.

Jeżeli utrata lub zniszczenie munduru albo jego części nastąpiła bez winy używającego, otrzymuje on nowy mundur względnie jego części na warunkach normalnych.

W razie wystąpienia lub wydalenia pracownika niższego ze służby m. przed upływem czasokresu używalności, mundur ma być zwrócony za wypłaceniem pracownikowi m. odpowiedniej części zapłaconych 25% ceny kosztów i może być wydany innemu pracownikowi po przeprowadzeniu dezynfekcji z odpowiednio skróconym czasokresem używalności za opłatą kwoty, którą wypłacono poprzedniemu pracownikowi przy zwrocie munduru. Prezydent miasta może jednak pozostawić pracownikowi niższemu mundur za opłatą stosunkowej części 75% kosztów.

Wyżej wymienione części 25% względnie 75% kosztów munduru oblicza się w stosunku do czasu używania.

W razie przejścia pracownika m. na emeryturę oraz w razie śmierci, mundur nie podlega zwrotowi.

Należytość z tytułu zwrotu 25% kosztów obowiązany jest przeniesiony w stan spoczynku zapłacić Gminie, natomiast pozostała po zmarłym rodzina zwolnioną jest od tego obowiązku.

Prezydent miasta może zezwolić pracownikowi m. na uiszczenie kwoty przypadającej do zapłacenia z tytułu jego udziału w kosztach sprawienia munduru w ratach nie dłuższych niż w 5-ciu ratach miesięcznych.

Koszty mundurów galowych używanych do służby reprezentacyjnej pokrywa Gmina z funduszów Gminy w całości, a mundury te pozostają zawsze własnością Gminy.

Szczególne części umundurowania, stanowiące własność Gminy obowiązany jest niższy pracownik m. zwrócić pod rygorem potrącenia pełnej ceny kupna.

§ 6.

Pracownikowi prowiz. i robotnikowi strąca się oprócz częściowego zwrotu, jednorazowo w ratach połowę wartości przydzielonego umundurowania jako kaucję, zwrotną po uzyskaniu etatu lub w razie zwrotu przydzielonych części umundurowania w należytym stanie.

§ 7.

Utrzymuje się dotychczasowe wzory umundurowania niższych pracowników miejskich z tem, że:

1) czapką urzędową jest rogatywka z daszkiem skórzanym:

a) dla I. i II. klasy ze srebrnym herbem i plecionką srebrną na czapce,

b) dla reszty służby obok herbu zwykły pasek skórzany czarny (lakier) na 1 cm. szeroki.

2) dystynkcje na mundurach:

A) dla I. kl. 1 pasek szeroki (1 cm. szer. pionowo na kołnierzu bluzy),

B) dla II. kl. 3 paski srebrne na kołnierzu bluzy (wąskie),

C) dla III. kl. 2 paski srebrne na kołnierzu bluzy (wąskie),

D) dla IV. kl. 1 pasek srebrny na kołnierzu bluzy (wąski).

Obok dystynkcji na kołnierzu herb miasta Krakowa.

§ 8.

Niżsi pracownicy miejscy obowiązani są w czasie pełnienia służby tak zewnętrznej jak i wewnętrznej nosić przepisane umundurowanie.

Przerabianie otrzymanego umundurowania w czasie kiedy ono jest jeszcze własnością Gminy jest wzbronione.

Niestosowanie się do powyższych postanowień karane będzie dyscyplinarnie według postanowień przepisów służbowych pracowników miejskich.

Naczelnicy Wydziałów Magistratu, Biur, Urzędów i Zakładów mają czuwać z urzędu nad przestrzeganiem niniejszych przepisów i o wykroczeniach w tym kierunku ze strony personalu służbowego donosić Prezydentowi m.

§ 9.

Przepisy wykonawcze do niniejszej uchwały wyda P. Prezydent miasta.

Odnośnie do tego projektu Referent imieniem Sekcji I. i III. stawia następujące wnioski:

1) zatwierdza się załączone przepisy o umundurowaniu niższych pracowników miejskich.

2) uchyla się uchałę Tymczasowego Zarządu m. z 17 października 1925 r., zarządzenie Prezydenta miasta z dnia 16 maja 1928 r. wydane w wykonaniu uchwał Komitetu, Sekcji I. i VII. R. m. z dnia 13 marca 1928 r., oraz uchwałę Komisji administracyjnej z 17 września 1920 L. 4917/20. Akc.

(L. Prez. 11083/31.)

Rada m. wnioski uchwaliła.

III. Sprawa mieszkań służbowych.

Imieniem Sekcji III. Rady miejskiej Naczelnik Biura Prezydjalnego Mr. Herget Stanisław wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Za mieszkania służbowe uważać należy mieszkania przydzielone przez Gminę m. Krakowa pracownikom miejskim:

a) dla wykonywania czynności służbowych, związanych z danym gmachem,

b) ze względu na szczególny charakter czynności służbowych wymagających zajmowania mieszkania w ściśle określonym gmachu.

Wszystkie inne mieszkania otrzymane przez pracowników miejskich od Gminy m. Krakowa w naturze nie mają charakteru mieszkań służbowych.

Sprawę mieszkań reprezentacyjnych normują osobne przepisy.

2) Rozmiar mieszkań służbowych nie może przenosić z reguły dla urzędników 5 pokoji z kuchnią i z przynależnościami, dla niższych pracowników 1 pokoju z kuchnią z przynależnościami.

3) Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do przydzielania mieszkań służbowych pracownikom miejskim w granicach niniejszej uchwały.

4) Urzędnicy i niżsi pracownicy m. zajmujący mieszkania służbowe nie otrzymują dodatku mieszkaniowego z wyjątkiem tercjanów pełniących obowiązki dozorców domowych.

W miejskich budynkach szkół powszechnych, w których nie ma mieszkań służbowych, tercjanie pełniący obowiązki dozorców domowych otrzymują za ich pełnienie ekwiwalent w gotówce w wysokości połowy dodatku mieszkaniowego.

Robotnicy dzienni w razie przydziału mieszkania służbowego otrzymują je bezpłatnie.

5) Mieszkania obecnie zajmowane przez pracowników miejskich, które nie pokrywają się z pojęciem mieszkań służbowych, ustalonem w myśl niniejszej uchwały, należy uważać za mieszkania czynszowe, co do których należy ustalić warunki najmu.

6) Koszty ogrzewania i oświetlania mieszkań służbowych ponoszą pracownicy miejscy, korzystający z przydzielonych im pomieszczeń z wyjątkami określonymi w punktach 8), 9) i 11).

7) Bezpłatne używanie gazu dla celów gospodarstwa domowego jest niedopuszczalne.

8) Pracownicy niżsi w przypadkach przydziału mieszkań służbowych mają prawo do bezpłatnego opału i oświetlenia w wysokości określonej w punktach 10) i 11).

9) Pracownicy miejscy, którzy dotychczas mają zastrzeżone w dekretach nominacyjnych świadczenia w naturze, otrzymują je nadal przy uwzględnieniu punktu 7), w wysokości określonej w punktach 10) i 11).

10) Deputat opałowy i oświetleniowy elektryczny dla pracowników miejskich wymienionych w punkcie 8) i w punkcie 9), a dostarczony na koszt Gminy m. Krakowa, nie może przekraczać norm następujących:

dla V.	grupy upos.	80 ct.	węgla	7%	drzewa	600	kW	rocznie
„ VI.	„	„ 70	„	„ 7%	„	520	„	„
„ VII.	„	„ 60	„	„ 7%	„	450	„	„
„ VIII.	„	„ 50	„	„ 7%	„	350	„	„
„ IX.	„	„ 40	„	„ 7%	„	300	„	„
„ X.	„	„ 30	„	„ 7%	„	220	„	„
„ XI.	„	„ 30	„	„ 7%	„	150	„	„
„ XII.	„	„ 30	„	„ 7%	„	150	„	„
od XIII. do XVI.		25	„	„ 7%	„	100	„	(niż. prac.)

Nadwyżkę energji elektrycznej ponad przyznaną normę winien pracownik pokrywać z własnych funduszów.

11) Deputat naftowy mają otrzymywać tylko ci pracownicy, którzy posiadają mieszkania służbowe bez instalacji elektrycznej, a to w ilości 5 litrów miesięcznie dla urzędników i 3 litrów miesięcznie dla niższych pracowników.

12) Przyznanie bezpłatnego światła nie zawiera w sobie przyznanego pracownikowi prawa do żądania wykonywania naprawek lub zmian czy uzupełnień dotyczącej instalacji na koszt Gminy m. Krakowa, jak również dostarczania dotyczących przyrządów np. lampek elektrycznych.

13) Uchwała niniejsza nie ma zastosowania do deputatów opałowych i oświetleniowych dla pracowników Elektrowni, Gazowni, Wodociągu i M. Zakładów Ceramicznych.

14) Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do wydania przepisów wykonawczych.

15) Uchwała wchodzi w życie z dniem 31 czerwca 1932 z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszelkie w tym kierunku wydane przepisy, sprzeczne z jej postanowieniami. (L. Prez. 11597/31).

Rada m. wniosek uchwaliła.

IV. Opłaty w Miejskim Urzędzie ewid. ludności.

Ust. z 15 marca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 390 w sprawie zmiany rozp. Prez. R. P. z dnia 16 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 309 o ewidencji i kontroli ruchu ludności stanowi art. 1. ust. 2.: „Za czynności i zaświadczenia urzędowe w powyższym zakresie gminy mogą pobierać opłaty administracyjne według określonych przez nie zasad i taryfy". „Czynności i poświadczenia, które są wykonywane względnie wydawane dla urzędów i władz administracji ogólnej i policji państwowej są wolne od opłat powyższych".

Zgodnie z powyższym przepisem:

Imieniem Sekcji II. i IV. R. m. Kłosiński wnosi:

Rada miasta uchwali:

Uchwałą Rady miejskiej z dnia 3 grudnia 1931 r., którą ustanowiono opłatę po 15 gr. za każdą udzieloną informację o miejscu zamieszkania dla instytucyj publicznych w wymienionej wyżej uchwale przytoczonych rozszerza się na wszystkie władze i urzędy państwowe z wyłączeniem władz administracji ogólnej i policji państwowej.

W dyskusji nad powyższym wnioskiem, zabrał głos R. m. Dr. Topolnicki, który postawił wniosek, aby ze względu na ciężką sytuację finansową Szpitala św. Łazarza zwolnić go od opłaty po 30 gr. od każdej udzielonej przez Gminę informacji. Wobec powyższego końcowy ustęp wniosku ma brzmieć: „...z wyłączeniem władz administracji ogólnej, policji państwowej i państwowego Szpitala św. Łazarza".

Pan Prezydent poddał wniosek ten z poprawką p. Dr. Topolnickiego pod głosowanie.

Rada m. wniosek z powyższą poprawką uchwaliła.

V. Opłaty gminne od podań i świadectw.

Imieniem Sekcji II. St. Radca Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Celem uzgodnienia przepisów statutu o poborze na rzecz Gminy m. Krakowa opłat od podań wnoszonych do Magistratu i od świadectw wydawanych przez Magistrat z ustawą z dnia 18 marca 1932 Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 340 zmienia się postanowienia tego statutu i stanowiącą jego integralną część taryfę opłat w następujący sposób:

1) Podwyższa się

a) opłaty od podań i świadectw urzędowych przewidziane w poz. 3 i 5 taryfy opłat z 3 zł. na 5 zł.,

b) przewidziane w poz. 7 taryfy opłat opłaty od zezwoleń na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego wymagającego koncesji z 20 zł. na 40 zł.,

c) opłaty od świadectw wymienionych w poz. 9 i 10 tar. opł. z 1 zł. na 2 zł.,

d) opłaty od poświadczeń wymienionych w poz. 11 tar. z 50 gr. na 1 zł.

e) opłaty od poświadczeń wymienionych w poz. 12 tar. z 1 zł. na 1·50 zł.

2) Zamieszcza się jako drugi ustęp poz. 2 taryfy opłat postanowienie tej treści:

Podania innej treści tyczące się daniny publicznej 3 zł.

3) Ostatnie zdanie Uwag do poz. 4 tar. opł. — otrzymuje brzmienie:

„Również wolne są od opłaty załączniki podań o zmianę decyzji w przedmiocie daniny publicznej, drugie i dalsze egzemplarze oraz odpisy takich podań".

Nadto uzupełnia się Uwagi do tejże poz. 4 tar. następującym końcowym ustępem:

„Opłacie z tej poz. podlegają załączniki podań tyczących się danin publicznych, o ile nie mają za przedmiot zmiany decyzji co do daniny publicznej".

4) Uzupełnia się poz. 7 tar. opł. postanowieniem:

„Zezwolenie na urządzanie wystaw i targów gospodarczych 10 zł.".

5) Postanowienie poz. 8. tar. opł. ma brzmieć:

„Karty łowieckie wydawane na okres dłuższy niż 14 dni 10 zł.".

6) Uwaga do poz. 12 tar. opł. ma brzmieć:

„Suma opłat za poświadczenia podpisów umieszczonych na tym samym dokumencie nie może przewyższać 5 zł.".

7) Dodaje się do § 9. b. statutu o opłatach jako pkt 9. postanowienie tej treści:

Opłacie nie podlegają świadectwa, wydawane celem przedstawienia ich instytucji ubezpieczeń przymusowych nie majątkowych dla stwierdzenia uprawnień ubezpieczeniowych.

Postanowienia niniejszej uchwały wchodzą w życie z dniem ich ogłoszenia w sposób w Gminie m. Krakowa praktykowany.

Rada m. wniosek uchwaliła.

VI. Opłaty gm. za wydawanie poświadczeń za przewóz zwłok.

Imieniem Sekcji II. i III. St. Radca Mgtu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Za czynności organów miejskich, połączone z nadzorem sanitarnym, spowodowanym przez udzielanie poświadczeń na przewóz zwłok, pobierać na zasadzie art. 27 ustawy o finansach komunalnych opłatę na rzecz Gminy — jednorazowo 40 zł.

2) Przyjmuje się do zatwierdzającej wiadomości, że opłatę tę pobiera już Magistrat od dnia 15 kwietnia 1932 r. (L. II. 148/932.

Rada m. wniosek uchwaliła.

VII. Projekt utworzenia nowych kwater rozszerzonego cmentarza rakowickiego.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Drobniak wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdzić przedłożony przez Budownictwo miejskie Oddz. A. projekt utworzenia nowych kwater, oznaczonych na planie z dnia 13 maja 1932 r. literami: A. B. C. D., nie przesądzając ukształtowania całości

rozszerzonego Cmentarza rakowickiego, co do której to sprawy zastrzega się możność dalszego rozpatrzenia.

2) Przystąpić bezzwłocznie do robót około urządzenia powyższych kwater Cmentarza, przylegających do ul. Modrzewiowej.

Kwatery te mają być przeznaczone obecnie na pomieszczenie grobów czasowych.

3) Wydatek na urządzenie odnośnych kwater, prowizorycznego ogrodzenia i dostępu pokryć z Działu VIII-go § 177, poz. a „wydatki nadzwyczajne“ budżetu 1932/33. (Nr. B. a. Arch. 38/31 K.).

Rada m. wniosek uchwaliła.

VIII. Sprzedaż parceli gm. w Dz. XII. p. Kubiczowi Władysławowi.

Imieniem Sekcji I. Rm. Stankiewicz wnosi:
Rada miasta uchwali:

I. Sprzedać P. Władysławowi Kubiczowi część parceli gminnej lkat. 2018/1 objętej lwh. 25 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XII. Półwsie przy trzeciej poprzeczce od ul. Słonecznej, oznaczoną kolorem zielonym na planie Budownictwa miejskiego z dnia 27 kwietnia 1932 r. o powierzchni około 672 metrów kwadr. za cenę po 38 zł. (trzydzieści ośm złotych) za jeden metr kwadr. pod następującemi warunkami:

1) Cena kupna zapłacona będzie gotówką do 30 (trzydziestu) dni po zawiadomieniu o niniejszej uchwale.

2) Kupujący względnie jego prawni następcy wybudują na powyższym gruncie dom wolno stojący (willę) najwyżej 12 (dwanaście) metrów wysoki licząc od chodnika do gzymsu głównego a oddalony conajmniej 5 (pięć) metrów od linji regulacyjnych ul. Słonecznej i trzeciej poprzeczki od ul. Słonecznej. Ponadto dom ten (willa) ma być przybudowany ślepą ścianą do granicy północnej parceli a jego ściana frontowa i tylna powinny być usytuowane zgodnie z zaprojektowanem położeniem tych ścian budynku na sąsiedniej parceli lkat. 1018/6 Dz. XII. według powyższego planu Budownictwa miejskiego.

3) Kupujący względnie jego prawni zastępcy pokryją koszt chodników przed powyższym gruntem, inne zaś koszty urządzenia ulic w myśl art. 174 prawa budowlanego poniesie Gmina m. Krakowa.

4) Gmina sprzedaje powyższy grunt w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych z wyjątkiem wymienionych zastrzeżeń.

5) Wszelkie koszty, opłaty i należytości, związane z niniejszą transakcją pokryje w całości kupujący.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy PP. Radców miejskich Dr. K. Jelonka i Dr. J. Kuhna a w razie przeszkody Dr. R. Radzyńskiego i Inż. L. Skarżeńskiego względnie innych, upoważnionych wogóle do podpisywania umów. (L. I. Nab. 454/32/B).

Rada m. wniosek uchwaliła.

IX. Odstąpienie części parc. gm. w Dz. XVII. Stanisławowi i Annie Gąsiorom.

Imieniem Sekcji I. Rm. Ritterman wnosi:
Rada miasta uchwali:

I. Odstąpić wspólnie PP. Stanisławowi i Annie Gąsiorom część parceli gminnej lkat. 915/1 objętej lwh. 130 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XVII. Krowodrza, oznaczoną kolorem zielonym na planie Budownictwa miejskiego z dnia 21 kwietnia 1932 r. o powierzchni około 378 metrów kwadr. wzamian za parcelę bud. lkat. 7 o powierzchni około 171 metrów kwadr. oraz parcele grunt. lkat. 824/16 o powierzchni około 70 metrów kwadr. tj. o łącznym obszarze około 241 metrów kwadr. objęte lwh. 87 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XVI. Łobzów pod następującemi warunkami:

1) Zamiana powyższych gruntów następuje bez żadnej dopłaty.

2) PP. Gąsiorowie względnie ich prawni następcy rozbiorą i usuną własnym kosztem budynek oraz materjały znajdujące się na odstąpionym przez nich gruncie a to najdalej do 2 (dwóch) lat od podpisania kontraktu. W razie bezskutecznego upływu tego czasokresu będzie Gmina miała prawo sama rozebrać i usunąć powyższy budynek i materjały na koszt i niebezpieczeństwo PP. Gąsiorów względnie ich prawnych następców.

3) Wzajemne oddanie sobie gruntów zamiennych w fizyczne posiadanie nastąpi zaraz po podpisaniu kontraktu z tem zastrzeżeniem, że do czasu usunięcia budynku i materjałów w myśl punktu drugiego będą PP. Gąsiorowie dzierżyli grunt z budynkiem w Dz. XVI. Łobzów na zasadzie wygodzenia, opłacali wszelkie podatki związane z posiadaniem i własnością owego gruntu i znajdującego się tam budynku, oraz ponosili wszystkie wydatki i koszty, połączone z utrzymaniem i zarządem tejże realności.

4) PP. Gąsiorowie względnie ich prawni następcy poniosą koszty urządzenia ulicy przed nabytą częścią parceli lkat. 915/1 Dz. XVII. w myśl art. 174 prawa budowlanego.

5) Strony odstępują sobie powyższe grunty w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych z wyjątkiem wymienionych wyżej zastrzeżeń.

6) Koszty planów, pomiarów, kontraktu i intabulacji pokryje w całości Gmina, koszty zaś legalizacji, ewentualne opłaty stemplowe i przenośne oraz inne koszty poniosą strony kontraktujące po połowie.

II. Wspomniane parcele lkat. 7 i 824/16 Dz. XVI. Łobzów nabywa Gmina na cele regulacji i urządzenia ulicy a PP. Gąsiorowie nabywają powyższą część parceli lkat. 915/1 Dz. XVII. Krowodrza pod budowę domu mieszkalnego.

III. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta m. względnie jego zastępcy PP. Radców miejskich Dr. K. Jelonka i Dr. J. Kuhna a w razie przeszkody Dr. R. Radzyńskiego i Inż. L. Skarżeńskiego względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów. (L. I. Nab. 276/32/B).

Rada m. wniosek uchwaliła.

X. Sprzedaż części parc. gm. w Dz. VIII. PP. Edwardowi i Zofji Bujakom.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Drobniak w zastępstwie Rm. Inż. Rollego wnosi:
Rada miasta uchwali:

I. Sprzedać wspólnie PP. Edwardowi i Zofji Bujakom część parceli gminnej lkat. 789/1 objętej lwh. 1 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. VIII. Kazimierz, oznaczoną kolorem niebieskim na planie Budownictwa miejskiego

z dnia 31 lipca 1929 r. o powierzchni około 103 metrów kwadr. za cenę po 110 (sto dziesięć) złotych za jeden metr kwadr. pod następującemi warunkami:

1) Sprzedaż następuje z zastrzeżeniem zabudowania powyższego gruntu.

2) Cena kupna zapłacona będzie do 30 (trzydziestu) dni po zawiadomieniu o niniejszej uchwale.

3) Oddanie powyższego gruntu w fizyczne posiadanie nastąpi po zapłaceniu względnie zabezpieczeniu ceny kupna.

4) Kontrakt zawarty będzie po rozpoczęciu budowy domu na powyższym gruncie tj. wykonaniu fundamentów i piwnic.

5) Powyższy grunt włączony będzie do realności objętej lwh. 280 tej samej księgi.

6) Powyższy grunt sprzedaje gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

7) Wszelkie koszty, opłaty i należytości połączone z niniejszą transakcją pokryją kupujący względnie ich prawni następcy.

II. Upoważnia się P. Prezydenta miasta do oddania gruntu powyższego w fizyczne posiadanie przed zawarciem kontraktu.

III. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta m. względnie jego zastępcy PP. Radców m. Dr. K. Jelonka i Dr. J. Kuhna a w razie przeszkody Dr. R. Radzyńskiego i Inż. L. Skarżeńskiego względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów. (L. I. Nab. 484/32/B).

Rada m. wniosek uchwaliła.

XI. Linja regulacyjna wschodniej strony ul. Piastowskiej.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Rolle wnosi:
Rada miasta uchwali:

1) Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 maja 1931 r. L. Bb. 1818/31 (XXIX) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego linję regulacyjną wschodniej strony ulicy Piastowskiej, na przestrzeni między Rudawą a ul. Kr. Jadwigi oznaczoną na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 15 kwietnia 1932 kolorem czerwonym i głoskami: a-b-c-e oraz linją budowlaną a_1-b_1-c_1-d_1 w odstępie 5 metrów od linji regulacyjnej.

2) Uchwala się dla gruntów przyległych sposób zabudowania domami łączonemi w grupy jak wkreślono w powyższym planie o wysokości do 15 metrów bez suteren i skrzydeł oficynowych.

3) Powyższy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg czterech tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (Do L. Bb. 1081/32).

Rada m. wniosek uchwaliła.

XII. Otwarcie ulicy w Dz. X. Zakrzówek.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Drobniak wnosi:
Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia z dnia 21 maja 1931 L. Bb. 2173/31 (XXIX) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego otwarcie ulicy na parceli lk. 522 objętej lwh. 293 gm. kat. Kraków, Dz. X. Zakrzówek według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 11 kwietnia 1932 r.

W szczególności uchwala się linję regulacyjną północnej strony ulicy narazie w obrębie parceli lk. 522 oznaczoną na powyższym planie kolorem czerwonym i głoskami: a-b z linją budowlaną a'-b' oraz linją regulacyjną południowej strony ulicy oznaczoną głoskami c-d.

Dla parcel wydzielić się mających przy powyższej ulicy, uchwala się zabudowanie domami łączonemi w grupy w sposób na powyższym planie określony, o wysokości do 12 metrów bez oficyn i bez suteren.

Rada miasta przyjmuje do wiadomości oświadczenie właścicielki realn. lwh. 293 złożone do protokołu, że poniesie koszta urządzenia mającej powstać na jej gruncie ulicy, zastrzegając:

a) sposób urządzenia tej ulicy oznaczy Komisja drogowo-kanałowa i gruntowa Rady m.

b) Gmina m. Krakowa obejmie ulicę skoro przynajmniej 1/3 część długości frontów będzie zabudowana, do tego czasu zaś utrzymanie ulicy należeć będzie do właścicieli przyległych parcel.

c) Ulica będzie oddana Gminie m. Krakowa w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

d) Do czasu wykonania kanału ulicznego nie mogą być w budynkach przy powyższej ulicy stanąć mających, urządzane klozety spłukiwane stale wodą wodociągową przy pomocy samoczynnych zbiorników.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (Do L. Bb. 4133/31).

Rada m. wniosek uchwaliła.

Następnie odbyło się posiedzenie tajne, na którem uchwalono przenieść w stan nieczynny Tadeusza Kadulę, technika Magistratu, i Witolda Skrzyniarza, wicesekretarza Magistratu, a nadto załatwiono odmownie prośbę Marji Przybylskiej w sprawie emerytalnej.

Na tem posiedzenie zakończono.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Komisja Sekcji VII. Rady miasta dla Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej.

Dnia 2 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. P. Inż. Wierzchowskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta P. Ostrowskiego posiedzenie Komisji Sekcji VII. Rady miasta dla Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej, na którem uchwalono:

1) Przyjąć do wiadomości sprawozdanie Naczelnika Wydziału VII. Magistratu z działalności administracyjno-gospodarczej Miejskiej Straży pożarnej za rok kalendarzowy 1931.

2) Przyjąć do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie Naczelnika Wydziału VII. Mgtu o wykonaniu budżetu Miejskiej Straży pożarnej na okres budżetowy 1931/1932.

3) Wyrazić uznanie dla Prezydjum miasta, Naczelnika Wydziału VII. Mgtu i Kierownictwa Miejskiej Straży

pożarnej za całoroczną owocną i oszczędną gospodarkę w tej dziedzinie.

4) Zatwierdzić preliminarze wydatków Zakładu czyszczenia miasta i Miejskicj Straży pożarnej na I. kwartał 1932/1933.

5) Przyjąć do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie z wydatków uskutecznionych z funduszu obrotowego Zakładu czyszczenia miasta w czasie od 1 lutego do 30 kwietnia 1932 r. w kwocie zł. 29.407·12.

6) przeprowadzić przez Elektrownię miejską rekonstrukcję centrali sygnalizacji pożarnej i jej sieci przy pomocy służby telegraficznej Miejskiej Straży pożarnej, kosztem około zł. 6.000.

7) Wezwać Elektrownię miejską do przedłożenia kosztorysu na przeprowadzenie rekonstrukcji obecnej prowizorycznej centrali sygnalizacji pożarnej we filji Miejskiej Straży pożarnej w Dz. XXII.

8) Zakupić dalsze 10 sztuk aparatów ulicznych sygnalizacyjnych (ostrzegaczy) u firmy Siemens Halske, pod warunkiem, że aparaty te wykonane będą w państwowej wytwórni telefonów w Warszawie kosztem zł. 6.250.

Komitet Budowy Muzeum Narodowego Rady miasta.

Dnia 4 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Beliny-Prażmowskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta Ostrowskiego posiedzenie Komitetu Budowy Muzeum Narodowego, na którem Wiceprezydent miasta Ostrowski złożył sprawozdanie z dotychczasowych prac Komisji Muzealnej w kierunku przygotowania podstaw dla przyszłego projektu nowego gmachu.

Komisja Muzealna przedstawiła Komitetowi projekt budowy Muzeum na gruntach pofortecznych na prawo od wylotu ul. Wolskiej.

Na podstawie fachowych wskazówek oraz dzieł naukowych o budowie muzeów zagranicą zestawionych przez Dyr. Muzeum Koperę architekci miejscy Boratyński i Kreisler, pod kierunkiem Rektora Szyszki-Bohusza opracowali szczegółowe szkice przyszłej budowy.

Członkowie Komitetu szczegółowo rozpatrywali przedstawione szkice, jako podstawowy punkt orjentacji dla przyszłej decyzji.

Ze sprawą sytuacji przyszłego gmachu muzealnego wiąże się sprawa regulacji wylotu ul. Wolskiej, która na podstawie szczegółowo opracować się mającego wniosku przez p. Rektora Gałęzowskiego, przejdzie przez odnośne Sekcje i Radę miejską zgodnie z obowiązującemi przepisami o regulacji miasta.

Następnie na propozycję Prezydenta miasta Beliny-Prażmowskiego Komitet podzielił się na trzy sekcje: budowlaną, finansową i propagandową.

Do Sekcji budowlanej powołano z Komitetu: Rektora Szyszkę-Bohusza jako przewodniczącego, prof. Juljana Nowaka jako zastępcę, na członków: Gałęzowskiego, Jarockiego, Skarżyńskiego, Strojka, Tauba i Wierzchowskiego. Z Magistratu przydzielono: Arch. Boratyńskiego i Kreislera.

Do Sekcji finansowej powołano: Prof. Gwiazdomorskiego jako przewodniczącego, Dyr Dr. M. Kannenberga jako zastępcę, na członków: Epsteina, Jarszyńskiego, Krzetuskiego, Keslera i Wohla. Z Magistratu przydzielono: Dyr. Krzyżanowskiego.

Sekcji tej udzielił Komitet prawa kooptacji dalszych członków.

Do Sekcji propagandowej powołano: posła Marjana Dąbrowskiego jako przewodniczącego, Inż. Krausego jako zastępcę, na członków: Beaupré, Flacha, Roupperta, Załęskiego i Dyr. Koperę. Z Magistratu przydzielono kustoszów muzealnych: Bocheńskiego i Buczkowskiego.

Sekcji tej przyznano również prawo kooptacji dalszych członków.

W dalszym ciągu Komitet przyjął tymczasowe regulaminy dla każdej z wyżej wymienionych Sekcji, ustalając w nich zasadę, że każda sprawa, związana z budową Muzeum, zanim wejdzie pod obrady Komitetu ma poprzednio być szczegółowo opracowana przez odnośną Sekcję.

Przewidywany program prac przygotowawczych obejmie decyzję Rady miasta co do zatwierdzenia regulacji wylotu ul. Wolskiej, oraz decyzję co do ewentualnie rozpisać się mającego konkursu na budowę gmachu Muzeum.

Komisja łowiecka Rady miasta.

W dniu 10 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dra Klimeckiego, a w obecności Radców miejskich Dra Korolewicza, Łysiaka i Różeckiego, posiedzenie Komisji łowieckiej Rady miasta, na którem Komisja przyjęła wniosek Magistratu, aby wypuścić w dzierżawę na okres od 1 marca 1932 r. do 1936 r.:

a) rewir łowiecki I. (Zwierzyniec) Janowi Kopcie, za czynszem rocznym zł. 230, oraz podatkiem gminnym od prawa polowania zł. 103·20,

b) rewir łowiecki II. (Dębniki-Zakrzówek) Janowi Kuli, za czynszem rocznym zł. 320, oraz podatkiem gminnym zł. 88·30,

c) rewir łowiecki III. (Dąbie-Płaszów) Dr. Bronisławowi Babińskiemu, za czynszem rocznym zł. 320, oraz podatkiem gminnym od prawa polowania w kwocie zł. 116·10 rocznie.

Sekcja I. Rady miasta.

Dnia 11 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Dra Radzyńskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta Dra Landaua posiedzenie Sekcji I. Rady miasta, na którem uchwalono sprzedaż gruntów gminnych na cele mieszkaniowe w Dz. VIII. i XIII.

Następnie przyjęto wnioski Magistratu w sprawie zamiany gruntu gm. w Dz. XVII. za grunt prywatny w Dz. XVI., oraz uchwalono oddać na cele Związku Strzeleckiego w Dz. XXII., grunt gminny na zasadzie prawa zabudowy.

W końcu Sekcja zatwierdziła 2 plany zabudowania, a to plan zabudowania wschodniej strony ul. Piastowskiej w Dz. XIII., oraz plan zabudowania parceli lkat. 159/3 lwh. 299 Dz. X.

Sekcja VII. Rady miasta.

Dnia 12 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy miejskiego Dr. Jarszyńskiego i w obec-

ności Wiceprezydenta miasta Dr. Klimeckiego posiedzenie Sekcji VII. Rady miejskiej, na którem przyjęto do wiadomości wnioski Komisji drogowo-kanałowej w sprawie urządzenia wyspy w Rynku Podgórskim w związku z przeniesieniem stacji benzynowej.

Ponadto poruszono szereg spraw bieżących odnośnie do zewnętrznego wyglądu reklam, szyldów i tabliczek orjentacyjnych i przyjęto do wiadomości sprawozdanie Naczelnika Wydziału VII. Dr. Grabowskiego o mających się wydać w tej materji zarządzeniach.

Miejski Komitet Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego w Krakowie.

W dniu 13 maja br. odbyło się pod przewodnictwem p. Dra Klimeckiego, Wiceprezydenta m. posiedzenie M. Komitetu W. F. i P. W., na którem przyjęto do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie admin. z działalności tegoż Komitetu w roku 1931/32 i sprawozdanie kasowe za rok 1931/32, które się w załączeniu przedkłada.

Nadto przyjęto do wiadomości projekt budżetu na rok 1932/33 z tem, że będzie on ponownie przedłożony Sekcji Admin. Gospod. M. Komitetu, celem uwzględnienia wydatków związanych z działem Wych. Fiz. oraz celem uwzględnienia uchwały Rady miejskiej w przedmiocie subwencji dla Związku Strzeleckiego.

Komisja cmentarna Rady miasta.

Dnia 13 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. ks. Dra Molińskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta Ostrowskiego posiedzenie Komisji cmentarnej R. m.

Przedmiotem obrad była sprawa rozszerzenia cmentarza rakowickiego. Rozpatrywano plany zatwierdzone już poprzednio przez wybrany do tego Subkomitet, składający się z członków Rady Artystycznej i Komisji cmentarnej.

Po wysłuchaniu sprawozdania kierownika technicznego cmentarzy m. Arch. Boratyńskiego i po przeprowadzeniu szczegółowej dyskusji plany powyższe przyjęto z tem, że jako pierwszy etap założenia nowej części cmentarza, należy przystąpić do bezzwłocznego otwarcia jednej kwatery przy ul. Modrzewiowej. Kwatera ta przeznaczona będzie na razie tylko na groby czasowe ziemne.

Komisja dla spraw Elektrowni.

Dnia 13 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Radcy inż. K. Cybulskiego i w obecności P. Wiceprezydenta Dra K. Ducha posiedzenie Komisji dla spraw Elektrowni miejskiej, na którem uchwalono:

1) Powierzyć roboty koło wybudowania transformatora w Parku Dra Jordana firmie J. Bereta, jako najtańszej, za kwotę Zł. 5.584·42.

2) Zamówić 1.000 szt. liczników dla prądu zmiennego, jednofazowego, 5 amp. 220 wolt, we firmie K. Szpotański w Warszawie za ogólną kwotę fr. szw. 17.150.

3) Upoważnić Dyrekcję Elektrowni miejskiej do zamówienia we Fabryce Kabli w Krakowie, na sezon letni, kabli 5.000 i 1.000 wolt, 3×16 mm^2 i 3×50 mm^2 do wysokości kwoty Zł. 165.880.

4) Zamówić 5.250 kg. drutu i linki miedzianej we Fabryce Kabli w Krakowie za kwotę Zł. 11.401 i 5.250 kg. drutu i linki u Braci Szajn w Będzinie za kwotę Zł. 11.445.

5) Zamówić 480 słupów impregnowanych dla oświetlenia publicz. w Polskich Zakładach Impregnacyjnych w Warszawie za kwotę Zł. 17.619.

W końcu Dyrektor Dubeltowicz podał do wiadomości, że z dniem 1 kwietnia wprowadzono w Elektrowni system buchalterji przebitkowej, który okazał się bardzo celowy, ze względu na możność otrzymania każdej chwili dokładnych wyników gospodarki.

Sekcja III. i VIII.

W dniu 17 maja 1932 r. odbyło się posiedzenie wspólne Sekcji III. i VIII. przy udziale PP. Wiceprezydentów Dra Landaua i Dra Klimeckiego pod przewodnictwem b. Ministra prof. Dra Kumanieckiego, na którym rozpatrywano oferty wniesione na dzierżawę piekarni miejskiej. Po przeprowadzeniu dyskusji uchwalono wydzierżawić piekarnię miejską firmie Ziarno i zatwierdzić warunki tejże dzierżawy przedstawione przez Magistrat.

Komisja dla spraw wodociągowych.

Dnia 20 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Prof. Dra Odo Bujwida i w obecności P. Wiceprezydenta miasta Dra Kazimierza Ducha, posiedzenie Komisji dla spraw wodociągowych, na której przyjęto do wiadomości sprawozdanie roczne Zarządu wodociągu miejskiego za rok 1931/32, zatwierdzono oferty na dostawę węgla i materjałów, zezwolono na pobór wody z wodociągu miejskiego konsumentom zamiejscowym, oraz przyznano szereg ulg w opłatach należytości wodociągowych.

Sekcja III Rady miasta.

Dnia 24 maja b. r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. b. min. prof. Dra Kumanieckiego i w obecności P. Wiceprezydenta Dr. Landaua posiedzenie Sekcji III Rady m., na którem uchwalono wnioski Prezydjum miasta dotyczące:

1) unormowania sprawy mieszkań służbowych,
2) spraw personalnych.

Sekcja I Rady miasta.

Dnia 27 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprez. m. Ostrowskiego, przy współudziale Wiceprez. Dra Ducha posiedzenie Sekcji I Rady miasta, na którem rozpatrywano plany rozszerzenia nowego cmentarza rakowickiego, poprzednio już zatwierdzone przez Radę Artystyczną i Komisję plantacyjną.

Po szczegółowej dyskusji uchwalono przystąpić do natychmiastowego urządzenia kwater na nowym cmentarzu przy ul. Modrzewiowej. Kwatery te będą obecnie przeznaczone na pomieszczenie grobów czasowych. Sprawa ukształtowania całości cmentarza będzie przedmiotem dalszych obrad.

Po załatwieniu szeregu drobniejszych spraw gospodarczych, posiedzenie zakończono.

Komisja drogowo-kanałowa Rady miasta.

Dnia 27 maja br. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Karola Rollego i w obecności Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego, posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej Rady m. na którem zatwierdzono:

a) Sposób urządzenia ul. Dunajewskiego, pl. Kossaka, części ul. św. Jana między ul. św. Tomasza a Rynkiem Głównym, projekty budowy chodników w ul. Nowowiejskiej, Prądnickiej, Meiselsa, na narożniku ul. Łokietka—Wrocławskiej i Szlak—Krowoderskiej, jakoteż koszta wykonawcze chodników w ul. Józefitów i Juljusza Lea, oraz szeregu robót naprawczych drogowych wykonanych po Zakładach miejskich.

b) Budowę kanału w ul. Felicjanek, Małej, przedłużenie kanałów w ul. Mogilskiej i Moniuszki, kanalizację na parcelowanych prywatnych gruntach w Dz. IV, XV i XXII oraz koszta wykonawcze szeregu połączeń kanałowych.

c) Rostrzygnięto oferty na dostawę dla Budownictwa m. B, piasku wiślanego, cementu wysokowartościowego i portlandzkiego, mączki krzemowej i wapiennej, asfaltu, smoły drogowej i kitonu.

d) Przyjęto do zatwierdzającej wiadomości roczne sprawozdanie Kierownictwa budowy IV mostu na Wiśle.

Połączone Sekcje II. i IV. Rady m.

Dnia 31 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Dra Krzetuskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta Dra Landaua Ignacego posiedzenie połączonych Sekcji II-giej i IV-tej, na której uchwalono przedstawić Radzie miasta wniosek w sprawie pobierania przez M. Urząd Ewidencji Ludności opłat od wszystkich władz i urzędów państwowych z wyłączeniem władz administracji ogólnej i policji państwowej licząc po 15 gr. za każdą udzieloną informację o miejscu zamieszkania.

RUCH SŁUŻBOWY.

Zwolnieni:

Abłamowicz Witold, pomocnik rachunk. Elektrowni miejskiej, z dniem 31/V. 1932.

Chwalibogowski Maurycy, pomocnik rachunk. Piekarni m. z dniem 31/V. 1932.

Kaczkowski Marek, kontr. lekarz weter. m. z dniem 31/V. 1932.

Magiera Jerzy, kontr. technik-mechanik Muzeum Przemysłowego, z dniem 31/V. 1933.

Pawliger Szymon, pomocnik kancel. Budownictwa miejsk. Oddział A., z dniem 20/V. 1932.

Starzycki Tadeusz, pomocnik techn. Budownictwa miejsk. Oddz. A., z dniem 31/V.

Urbanowa Marja, pomocnica rach. Elektrowni m., z dniem 31/V. 1932.

Przeniesieni w stan nieczynny:

Kadula Tadeusz, referent Budownictwa m. Oddz. A., z dniem 31/V. 1932.

Skrzyniarz Widold, wicesekretarz Mgtu, z dniem 31/V. 1932.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Kaczmarczyk Juljan, maszynista miejski, z dniem 31/V. 1932.

Kostecki Franciszek, st. adjunkt rachunk. Elektrowni miejsk., z dniem 31/V. 1932.

Maślak Wincenty, robotnik Elektrowni m. z dniem 1/V. 1932.

Wrona Stanisław, niższy pracownik Wodociągu m., z dniem 31/V. 1932.

Emerytury wdowie:

Hachajowa Marja, wdowa po emer. pracowniku Wodociągu m., od dnia 1/V. 1932.

Nominacje (przyjęcia):

Bochner Antonina, prow. lekarz weterynaryjny m., z dniem 10/V. 1932.

Dr. Przypkowski Tadeusz, kont. referent Muzeum Przemysłowego, z dniem 1/V. 1932.

Wypychowski Edmund, prow. lekarz weterynaryjny m., z dniem 1/V. 1932.

Zmarli:

Janik Piotr, maszynista Elektrowni miejskiej, dnia 15/V. 1932.

Muznerowski Piotr, adjunkt admin. Magistratu, dnia 20/V. 1932.

Oprocha Ludwik, tercjan szkoły m., dnia 1/V.

Sala Maciej, niższy pracownik Gazowni miejskiej, dnia 5/V. 1932.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w kwietniu 1932 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Część (2/6) domu jednopiętrowego przy ul. Krakowskiej L. or. 3 L. sp. 80/VIII. nabyli po (1/6) Markus vel Motel i Elka Dattnerowie od Izraela i Friedy Vogelfangów za cenę 2.800 dolarów.

2. Część (3/56) domu dwupiętrowego przy ul. św. Gertrudy L. or. 18 L. sp. 66/VII. nabyła Debora Mehla Biegeleisen od Klary z Biegeleisenów Wasserbergerowej za cenę 600 dolarów.

3. Grunt lwh. 710/VIII. przy ul. Przemyskiej nabyli po połowie Abraham i Mindla Hönigowie od Leonory recte Lei, Berty i Dr Jakóba Tobiasza 2-im Lewkowiczów za cenę 3.200 dolarów.

4. Grunt lwh. 855/XVII. obok ul. Racławickiej nabyli po połowie Mieczysław i Józefa z Mirochów Gwizdowscy od Wojciecha Konika za cenę 5.090 dolarów.

5. Dom dwupiętrowy przy ul. Pędzichów L. or. 9 L, sp. 66/V. nabyli po połowie Dr Jan i Michalina Ozgowie od Janiny z Rożnowskich Dunikowskiej za cenę 10.250 dolarów.

6. Dom czteropiętrowy przy ul. Syrokomli L. or. 26 L. sp. 207/XII. nabyli Marja z Krasnodębskich Pelczarowa (3/6), zaś po (1/6) Dr Kazimierz i Mieczysław Pelczar oraz Zofja z Pelczarów Szymonowiczowa od Dr Abrahama i Idy Wandererów za cenę 30.102 dolarów.

7. Część gruntu lwh 735/XVII. przy ul. Józefa Friedleina nabył Zygmunt Wiener od Inż. Izydora Muszyńskiego za cenę 5.000 złotych.

8. Grunt lwh 321/XII. przy ul. Włóczków nabyli po (2/8) Dominik i Marja z Żułkiewiczów Maciejowscy i Czesław Żułkiewicz, zaś po (1/8) Kazimiera Żułkiewiczówna i Jadwiga z Żułkiewiczów Slosarczykowa od Felicji z Grochalskich Pinkalskiej za cenę 28.000 złotych.

9. Dom dwupiętrowy przy ul. św. Sebastjana L. or. 18 L. sp. 104/VII. nabył Mojżesz Wanderer od Salomona Lubascha za cenę 19.500 dolarów.

10. Dom dwupiętrowy przy ul. Cystersów L. or. 21 L. sp. 184/XIX. nabył Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych we Lwowie od Firmy „Wolny Dom Składowy“ S. A. w Krakowie za cenę 540.000 złotych.

11. Dom dwupiętrowy przy ul. Spadzistej L. or. 17 L. sp. 326/XIII. nabyli po połowie Rozalja z Mazurów Popkowa i Antonina z Popków Gottwaldowa od Józefa Kosteckiego za cenę 28.500 złotych.

12. Część (10/32) domu dwupiętrowego przy placu Dominikańskim L. or. 4 L. sp. 489/I. nabyli po (5/32) Izaak Michał 2-im i Ruchla Blübaumowie od Mojżesza Anisfelda za cenę 4.000 dolarów.

13. Grunt lwh. 562/IV. przy ul. Krupniczej nabyli po połowie Inż. Ludwik i Erna Blübaumowie od Przedsiębiorstwa dla budowli fabrycznych Józef Elsner Ska z o. o. w Krakowie (4/10), Józefa i Eleonory Elsnerów po (3/10) za cenę 6.200 dolarów.

14. Grunt lwh 602/XIII. przy ul. Emaus nabył Stanisław Purchla od Józefy z Florczyków Dutkowej za cenę 3.040 złotych.

15. Dom czteropiętrowy przy ul. Przemyskiej L. or. 6 L. sp. 609/VIII. nabyli Inż. Henryk Rubinstein (2/4), zaś Krystyna i Janina Epsteinówne po (1/4) od Abrahama i Mindli Hönigów za cenę 27.500 dolarów.

16. Grunt lwh. 853/XVII. przy ul. Droga nad Sudołem nabył Franciszek Rajtar od Adama Zbroji za cenę 1.800 złotych.

17. Grunt lwh 735/XVII. obok ul. Droga nad Sudołem nabyli po połowie Jan i Katarzyna z Herjanów Bursztynowie od Bronisławy Wąchałowej za cenę 1.900 złotych.

18. Dom parterowy przy ul. Skawińskiej L. or. 27 L. sp. 576/VIII. nabyli po połowie Cajnwel i Cywja Skóreccy od Sendera Ickowicza za cenę 3.000 dolarów.

19. Grunt lwh 319/XII. przy ul. Słonecznej nabył Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych we Lwowie od Franciszka Drobniaka za cenę 106.357 złotych.

20. Grunt lwh. 315/XII. przy ul. Filareckiej nabył Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych we Lwowie od Reginy Fiszman za cenę 20.089 złotych.

21. Dom dwupiętrowy przy ul. Józefa Friedleina L. or. 13 L. sp. 402/XVII. nabyli po połowie Jan i Joanna z Janosiów Zeemanowie od Władysława i Marji z Motyków Szumielewiczów za cenę 97.000 złotych.

22. Grunt lwh. 603/XIII. nabył Stanisław Sas od Albiny z Walerowskich 1-o Salowej 2-o Targoszowej za cenę 2.900 złotych.

23. Dom dwupiętrowy przy ul. Moniuszki L. or. 24 L. sp. 289/XIX. nabyli po połowie Dr Juljan Kasper 2-im i Florentyna z Boholów Solarscy od Ludwika i Józefy Ciaputów za cenę 13.500 dolarów.

24. Dom parterowy przy ul. Litewskiej L. or. 35 L. sp. 331/XVII. nabyli po połowie Stefan i Helena z Mentolowskich Żurkowie od Teodora Piątkowskiego za cenę 31.000 złotych.

25. Grunt lwh. 356/XIII. przy ul. Emaus nabyła Kazimiera z Hajduków Pfeifferowa od Władysława Cyrka za cenę 500 złotych.

26. Dom dwupiętrowy przy ul. Arjańskiej L. or. 6 L. sp. 105/VI. nabył Ignacy Pawlik od Izaaka Pereca 2-im Munka, Abrahama Süsche 2-im Singera, Izydora i Anny Brawów za cenę 9.000 dolarów.

27. Dom trzechpiętrowy przy ul. św. Krzyża L. or. 10 L. sp. 418/I. nabyła Emma Linskerowa od Anieli Zawistowskiej za cenę 25.250 dolarów.

28. Grunt lwh. 266/XVIII. przy ul. Wileńskiej nabył Eljasz Doroszczak od Zygmunta Wienera, Marji Rothwein, Debory i Izaaka Klebanów za cenę 677.25 dolarów.

29. Grunta lwh 109/XX. i 175/XX. przy ul. Kosynierów nabył Chaim Lieberfreund od Joachima Haubenstocka i Lane Lieberfreunda za cenę 900 dolarów.

30. Część (400/10752) domu dwupiętrowego przy ul. Bonifraterskiej 5—7, L. sp. 333/VIII. nabyła Dorota Bundowa od Judy Nussbauma za cenę 1.050 dolarów.

31. Dom parterowy przy ul. Racławickiej L. or. 44 L. sp. 26/XVII. nabyła Julja z Chwastków Ciaćmowa od Małgorzaty z Kwaśniewskich Ciaćmowej za cenę 15.000 złotych.

32. Część (44/72) domu parterowego przy ul. Królowej Jadwigi L. or. 61 L. sp. 114/XIII. nabyli po (22/72) Jan i Anna Kuciowie od Marji z Bilów Wójcikowej (30/72) i Piotra Wójcika (14/72) za cenę 7.500 złotych.

33. Grunt lwh 612/XIX. nabył Stanisław Batko od Michała Dudara za cenę 1.050 dolarów.

34. Dom trzechpiętrowy przy ul. Starowiślnej L. or. 52 L. sp. 561/VIII. nabyli po połowie Hersch i Hudesa Hochmanowie od Jana i Amalji Wacławików za cenę 24.300 dolarów.

35. Grunt lwh. 851/XVII. przy ul. Ks. Siemaszki nabyła Kasa Chorych w Krakowie od Antoniego i Władysławy z Białków Rogowskich za cenę 3.946.95 dolarów.

36. Dom parterowy przy ul. Królowej Jadwigi L. or. 140 L. sp. 20/XIII. nabyli po połowie Stefanja z Jaśkiewiczów Hauniewiczowa i Józef Urban od Józefa Urbana, Dory Laks i Zygmunta Barana za cenę 10.200 zł.

37. Dom jednopiętrowy przy ul. Jana Kasprowicza L. or. 11 L. sp. 268/XIX. nabyła Julja Michałowicz od Józefa i Eugenji Biskupskich za cenę 60.000 złotych.

38. Dom jednopiętrowy przy ul. Barskiej L. or. 48 L. sp. 202/XI. nabyli po (1/4) Adam i Marja z Karwasieckich Kutkowie i Eugenja z Kutków Doboszowa (2/4) od Franciszka Szewczyka za cenę 12.200 złotych.

39. Dom dwupiętrowy przy ul. Starowiślnej L. or. 69 L. sp. 228/VIII. nabyli po połowie Edward i Zofja z Królikowskich Bujakowie od Heleny Kalmus za cenę 5.300 dolarów.

40. Dom dwupiętrowy przy ul. Hetmańskiej L. or. 6 L. sp. 647/XXII. nabyli po połowie Tadeusz i Wanda Szaperowie od Stanisława Batki za cenę 50.000 złotych.

41. Grunta lwh. 1186/XXII. i lwh 1187/XXII. przy ul. Łagiewnickiej nabyli Roman Huczek, Jan i Karolina Zacharowie od Polskiego Towarzystwa Handlowego za cenę 750 dolarów i 4.000 złotych.

42. Dom jednopiętrowy przy ul. Dekerta L. or. 2a L. sp. 56/XXII. nabyła Lidja Świerzawska od Stefanji z Kornhauserów Feuereisenowej za cenę 69.000 złotych.

43. Dom dwupiętrowy przy ul. Traugutta L. or. 17 L. sp. 609/XXII. nabyli po połowie Andrzej i Marja Laskowie od Michała i Julji Sosenków za cenę 9.000 dolarów.

44. Część ($^4/_{80}$) domu parterowego przy ul. Hetmańskiej L. or. 4 L. sp. 88/IX. nabyła Kunegunda Bystroniowa za cenę 200 złotych.

45. Część ($^2/_{10}$) domu jednopiętrowego przy ul. Józefińskiej L. or. 31 L. sp. 237/XXII. nabyła Zofja z Marjewskich Padlewska od Wandy i Róży Narjewskich za cenę 12.000 złotych.

46. Grunt lwh. 850/XVII. przy ul. Prądnickiej wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh 329/XVII. nabyła Janina ze Zbrojów Buczakowa ($^2/_4$), Janina i Adam Buczakowie po ($^1/_4$) od Karoliny ze Zbrojów Buczakowej, Zofji ze Zbrojów Kawalcowej za cenę 1.850 dolarów.

47. Grunt lwh 329/XVII. przy ul. Prądnickiej nabyła Karolina ze Zbrojów Buczakowa i Zofja ze Zbrojów Kawalcowa od Janiny ze Zbrojów Buczakowej, Janiny i Adama Buczaków za cenę 2.963.13 dolarów.

II. Przez inne umowy.

1. Grunt lwh. 610/XV. wartości 540.000 złotych nabył Zakład Pracowników Umysłowych we Lwowie od Skarbu Państwa wzamian za budynek fabryczny przy ul. Cystersów L. or. 21 L. sp. 184/XIX.

2. Część ($^{49}/_{64}$) domu parterowego przy ul. Zakątek L. or. 10 L. sp. 42/XVI. oraz gruntu lwh 350/XVI. i lwh 351/XVI. łącznej wartości 4.750 zł. nabyli w drodze darowizny Edmund i Marjanna Pokucińscy od Wincentego Paprockiego i Marjanny Pokucińskiej.

3. Grunt lwh 722/XVII. przy ul. Prądnickiej wartości 6.000 złotych nabyła w drodze darowizny Anna Engelsteinówna od Marji Engelsteinowej.

4. Grunt lwh 193/XI. przy ul. Barskiej wartości 15.000 złotych nabyli po połowie w drodze darowizny Marja Bandurska i Walerja Krakowska od Inż. Romana Bandurskiego.

5. Część ($^1/_4$) domu dwupiętrowego przy ul. Gen. Dwernickiego L. or. 5 L. sp. 213/VI. wartości 8.000 złotych nabyła w drodze darowizny Irena Cypes od Dawida Cypesa.

6. Część ($^2/_{10}$) domu jednopiętrowego przy ul. Węgierskiej L. or. 6 L. sp. 281/XXII. wartości 200 miljonów marek polskich (kontrakt z 26. XI. 1923 r.) nabył w drodze darowizny Samuel Samarja Reicher od Jetti Brandowej.

7. Część ($^1/_2$) domu dwupiętrowego przy ul. Legjonów L. or. 20 L. sp. 462/XXII. wartości 18.000 złotych nabyła w drodze darowizny Pessla Wimmerówna od Toni Wimmer.

III. Przez egzekucję.

1. Grunt lwh. 126/XV. przy ul. Juljusza Lea wartości 28.020 złotych nabył w drodze egzekucji Dr Maksymiljan Willer od Anieli Twardowskiej.

2. Grunt lwh. 304/XVII. wartości 14.650 złotych nabył w drodze egzekucji Stanisław Cichy od Antoniego Jakóbka.

IV. Przez śmierć właściciela.

1. Część ($^5/_8$) domu jednopiętrowego przy ul. Lelewela L. or. 16 L. sp. 94/XII. wartości 48.000 złotych nabył w spadku Rudolf Tchórzewski po śp. Cyrylu Tchórzewskim.

2. Część ($^1/_2$) domu dwupiętrowego przy ul. Pańskiej L. or. 14 L. sp. 201/VI. wartości 34.613 złotych nabyła w spadku Kamila Matuszewska po śp. Ludwiku Matuszewskim.

3. Grunt lwh. 243/VIII. przy ul. Starowiślnej wartości 39.525 złotych nabyli w spadku po ($^1/_4$) Juljan i Tadeusz Grabowscy, Władysława z Grabowskich Krawczykowa i Janina z Grabowskich Janikowa po śp. Julji z Wrońskich Grabowskiej.

4. Dom jednopiętrowy przy ul. Zwierzynieckiej L. or. 22 L. sp. 36/III. wartości 76.525 złotych nabył w spadku Dr Jan Wojciech Michał 3-im Dobrzycki po śp. Ludwice ze Stachiewiczów Staroniowej.

5. Część ($^{20}/_{40}$) domu trzechpiętrowego przy ul. Kościuszki L. or. 55 L. sp. 12/XII. wartości 55.439 złotych nabyli w spadku Sara Salomea 2-im Wadlerowa ($^5/_{40}$), zaś Rozalja, Lazar, Herman, Helena i Ida Wadlerowie po ($^3/_{40}$) po błp. Leonie Wadlerze.

6. Grunt lwh 278/X. przy ul. Zielnej wartości 11.239 złotych nabyli w spadku po połowie Kazimierz i Marja z Borutów Aksmanowie po śp. Romualdzie Aksmanie.

WYKAZ KONSENSÓW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu maju 1932 r.

I. Nowe domy.

1) Ul. Rzeszowska L. or. 3 (L. sp. 617 Dz. VIII.) własność Stielów Hermana i Miny, dom III. piętrowy z IV. piętrem od podwórza (reskr. Mgtu z dnia 25/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 99/32/A.).

2) Ul. Rzeszowska L. or. 5 (L. sp. 615 Dz. VIII.) własność Żeleńskiej Heleny, dom III. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 12/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 107/32/A.).

3) Ul. Emaus L. or. 41 b. (L. sp. 332 Dz. XIII.) własność Schneiderów Efroima i Małki, dom II. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 15/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 15/32/C.).

4) Ul. Niepołomska L. or. 42 (L. sp. 195 Dz. XX.) własność Korcyla Jana, dom parterowy z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 10/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 551/31/B.).

5) Ul. Sarmacka L. or. 3 (L. sp. 317 Dz. XXI.) własność Małkowej Zofji, dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 18/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 514/32/D.).

II. Nadbudowy, przebudowy i dobudowy.

1) Ul. Grodzka L. or. 28/30 (L. sp. 65 Dz. I.) własność Tignera Markusa, I. piętrowa oficyna tylna przeznaczona na dom modlitwy i II. piętrowa oficyna prawa (reskr. Mgtu z dnia 4/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 66/31/A).

2) Ul. Zygmunta Krasińskiego L. or. 6 (L. sp. 137 Dz. XII.) własność Kalicińskiego Franciszka, nadbudowa V. piętra w trakcie frontowym (reskr. Mgtu z dnia 2/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 226/32/C.).

3) Ul. Księcia Józefa L. or. 1 (L. sp. 88 Dz. XIII.) własność Pobudkiewiczowej Agnieszki, przebudowa stajni na mieszkanie (reskr. Mgtu z dnia 12/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 220/32/C.).

4) Ul. Przegon L. or. 12 (L. sp. 209 Dz. XIII.) własność Dudeka Maksymiliana, budynek oficynowy parterowy z poddaszem i stajnia (reskr. Mgtu z dnia 11/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 206/32/C.).

5) Ul. Juljusza Lea L. or. 78 (L. sp. 109 Dz. XVI.) własność Wilkoszowej Józefy, nadbudowa I. piętra i poddasza, oraz przebudowa parteru (reskr. Mgtu z dnia 2/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 234/32/C.).

6) Ul. Graniczna L. or. 24 (L. sp. 410 Dz. XVII.) własność Pasieki Piotra, dobudowa 1 izby (reskr. Mgtu z dnia 24 maja 1932 r. L. Ba. Insp. 131/32/B.).

WIADOMOŚCI O ROZPORZĄDZENIACH, OKÓLNIKACH, JUDYKATURZE I T. P. DOTYCZĄCYCH ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.

Dziennik Urzędowy Min. Spraw Wewnętrznych.

Okólnik Nr. 46, z dnia 13 kwietnia 1932 r.

(Wojsk. F. 5/1) o podatku wojskowym. Akcja wymiaru i poboru 1932 roku.

Do

PP. Wojewodów i Komisarza Rządu
m. st. Warszawy.

W związku z wszczętą w roku bieżącym akcją wymiaru i poboru podatku wojskowego na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24/VIII. 1931 roku (Dz. U. R. P. Nr. 89 p. 697), wobec wątpliwości, jakie mogą się nasunąć przy wykonywaniu tego rozporządzenia Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Stosunek osób ze starszych roczników do obowiązku podatkowego.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24/VIII. 1931 r. o podatku wojskowym § 1, pkt. b i c nakłada obowiązek opłacania tego podatku na uznanych przy poborze za zdolnych do służby wojskowej w pospolitem ruszeniu z bronią lub bez broni względnie zupełnie niezdolnych do służby wojskowej.

Analogiczne postanowienia zawierały rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20/I. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 63) i z dnia 31/III. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 202) z tem, że to ostatnie obejmowało osoby, które stawały do poboru w roku 1925 i uzyskały kat. C, D lub E. Podatek wojskowy powinni zatem opłacać mężczyźni zakwalifikowani przez komisje poborowe do jednej z wyszczególnionych kategorji zdrowia, począwszy od roku 1925 bez względu na to, czy wstawiennictwo do poboru nastąpiło we właściwym, czy też spóźnionym czasie oraz bez względu na rocznik.

Obowiązkowi opłacania podatku wojskowego jednak nie podlegają mężczyźni rocznika 1897 i starszych, powołani do szeregów na skutek mobilizacji. Natomiast podlegają temu obowiązkowi mężczyźni urodzeni w roku 1898 i młodsi, którzy zgłosili się do poboru w roku 1925 i w latach następnych, gdyż normalny pobór tych roczników był zarządzony na podstawie obowiązujących ustaw (Tymczasowej ustawy z dnia 27/X. 1918 r. i ustawy z dnia 23/V. 1924 r. w brzmieniu dawnem oraz obecnem).

Właściwość terytorjalna zarządów gmin przy wymierzaniu i poborze podatku wojskowego.

Wymiar i pobór podatku wojskowego powinien być uskuteczniany w ścisłym związku z ewidencją i kontrolą ruchu ludności (meldunki i rejestry mieszkańców). Dlatego sporządzane wykazy osób podlegających opodatkowaniu wojskowemu powinno być sprawdzane przez urzędy gminne w kierunku ustalenia czy dana gmina jest właściwą do wymierzania i pobrania podatku od osób objętych wykazem.

Przy ustalaniu tem należy kierować się ściśle postanowieniami art. 12 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów, według którego do wymiaru i poboru zasadniczego podatku wojskowego są zarządy gmin miejskich lub wiejskich, w których dany płatnik miał miejsce zamieszkania w dniu 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy. W razie gdy dany płatnik nie ma wogóle miejsca zamieszkania, o właściwości gmin do wymiaru i poboru zasadniczego podatku wojskowego decyduje miejsce jego pobytu w dniu 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy.

Używanie starych druków do wykazów osób podlegających podatkowi wojsk.

Do sporządzenia wykazów osób podlegających podatkowi wojskowemu służyć będą druki, które zamówione centralnie przez Min. Spraw Wewnętrznych i będą Panom Wojewodom przesłane stosownie do zapotrzebowania.

Druki dawnego wzoru z pozostałego zapasu mogą być zużytkowane tylko pod warunkiem przystosowania ich do wzoru obowiązującego obecnie.

Zarządzenia niniejsze należy podać do wiadomości podległych urzędów gmin miejskich i wiejskich z poleceniem stosowania się.

Ostateczne wprowadzenie w życie nowego systemu ewidencji ludności.

W okólniku Nr. 56 z dnia 30/IV. 1932 r. Min. Spraw Wewnętrznych przypomniało zainteresowanym władzom i urzędom samorządowym, że z dniem 1 lipca 1932 r. upływa termin założenia rejestrów mieszkańców, a zarazem wprowadzenie w życie nowego systemu ewi-

dencji ludności. W związku z powyższą okolicznością Min. Spraw Wewnętrznych w tym okólniku omówiło szereg możliwości zastosowania materjałów rejestru w zakresie statystyki administracyjnej, organizację pracy biur ewidencji ludności, specjalne zadania władz nadzorczych odnośnie dotrzymania terminu założenia rejestru oraz zbadania celowości urządzeń biur ewidencji ludności i ograniczenia nadmiernych kosztów organizacji tych biur. Ponadto Min. Spraw Wewnętrznych w okólniku tym podkreśliło nawet odpowiedzialność kierowników za całość pracy, konieczność wyszkolenia personalu i sprawę stosunku tego personalu do ludności, oraz obowiązek wojewodów do złożenia Ministerstwu sprawozdania ze stanu prac w tej dziedzinie. Okólnik pozatem omawia sprawę nadsyłania przez gminy zgłoszeń zamieszkania osób wyjeżdzających, lub przybywających z zagranicy, wymiany zawiadomień pomiędzy gminami, bezcelowość wystawiania wyciągów z domowych ksiąg meldunkowych, zakaz używania przez gminy formularzy i ksiąg nieodpowiadających wzorom, oraz przesyłanie przez gminy odpisów kart meldunkowych cudzoziemców starostom celem prowadzenia ewidencji cudzoziemców.

Okólnik Nr. 47 z dnia 16 kwietnia 1932 r.

(SF. 1/1/8) o noweli do ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem p. wojewody śląskiego).

W N-rze 25 Dziennika Ustaw R. P. z r. b. pod poz. 223, ogłoszona została ustawa z dnia 17 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów ustaw, dotyczących finansów komunalnych.

Ponieważ nowela powyższa weszła w życie w dniu 1 kwietnia r. b. i w ustawie o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych wprowadza tego rodzaju zmiany, które mają wpływ na wymiar i pobór podatków oraz na układ budżetów związków komunalnych, przeto — zanim wydane zostanie do niej rozporządzenie wykonawcze — zechcą P. P. Wojewodowie zwrócić uwagę zarządów związków komunalnych na podległym im obrzarze na omawianą nowelę, w szczególności zaś na następujące jej postanowienia.

1) art. 1, pkt. II.

Nowela znosi samoistny podatek komunalny od budynków państwowych. Ministerstwu Spraw Wewnętrznych nie są wprawdzie znane przykłady wykorzystywania tego — nikłego zresztą — źródła dochodowego, o ile jednakże niektóre związki komunalne wprowadziły u siebie ten podatek, to prawo jego dalszego poboru utraciły w dniu 1 kwietnia r. b.

2) art. 1, pkt. III.

Samoistny podatek miejski od placów niezabudowanych zamieniony został na dodatek do takiegoż państwowego podatku, przyczem wysokość tego dodatku nie może przekraczać 100% podatku państwowego.

Gminy miejskie, zamierzające w r. b. korzystać z omawianego źródła dochodowego, powinni niezwłocznie uchwalić wysokość dodatku — w granicach podanej wyżej stawki maksymalnej i dodatek ten wymierzyć i pobrać razem z podatkiem państwowym; w budżetach tych gmin podatek ten zamieszczony zostanie wśród dodatków do podatków państwowych.

Gminy wiejskie, którym na podstawie art. 72 ustawy o tymcz. ureg. fin. kom. przyznane zostały uprawnienia finansowe gmin miejskich w ramach tejże ustawy, nie mają prawa do poboru podatku od placów niezabudowanych, na ich obszarze bowiem nie obowiązuje państwowy podatek od placów niezabudowanych, wobec czego nie może w tych gminach być pobierany dodatek do podatku państwowego.

3) art. 1, pkt. IV.

Według nowego brzmienia art. 10, ustalonego w noweli, wpływy z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji, przypadające gminom i powiatowym związkom komunalnym oraz komunalnemu funduszowi pożyczkowo-zapomogowemu, dzielone będą, poczynając od wpływów za miesiąc kwiecień r. b., w ten sposób, iż komunalny fundusz pożyczkowo-zapomogowy otrzymywać będzie 20% (dotychczas 10%) tych wpływów, gminy miejskie — 50% (dotychczas 54%), powiatowe związki komunalne 30%, z czego odstępować mają gminom wiejskim 1/3 część, t. j. 10% (dotychczas powiatowe związki komunalne miały 36%, z czego odstępowały gminom wiejskim w województwach południowych 2/3 części, t. j. 24%, w innych województwach 1/3 część, t. j. 12%).

Zmiana powyższa pociągnie za sobą naturalnie odpowiednią modyfikację sum, preliminowanych z tego tytułu w budżetach odnośnych związków komunalnych; w przybliżeniu można preliminować na rok 1932/33, opierając się na danych z powszechnego spisu z r. 1921, na 1 mieszkańca miasta 1 zł. 69 gr., na 1 mieszkańca pow. zw. kom. za wyłączeniem ludności miast 24 gr., na 1 mieszkańca gminy wiejskiej 12 gr.

4) art. 1, pkt. VI.

Samoistna opłata komunalna od umów o przeniesienie własności nieruchomości (t. zw. podatek aljenacyjny) zamieniona została na komunalny dodatek do opłaty stemplowej od pism, tyczących się przeniesienia własności rzeczy nieruchomych. Dodatek ten pobierany będzie z mocy samej ustawy, bez specjalnych w tym względzie uchwał związków komunalnych w wysokości 50% opłaty stemplowej.

Zmiana powyższa w budżetach związków komunalnych znajdzie formalny w przeniesieniu opłat z grupy podatków samoistnych do grupy dodatków komunalnych do podatków państwowych; pod względem rzeczowym zmiana ta daje naogół podstawę do zwiększenia wpływów, przewidywanych z tego zródła dochodowego, uprzystępnia bowiem, pogłębia i upowszechnia to źródło (m. in. obejmuje również przeniesienie własności nieruchomości w drodze licytacji).

5) art. 1, pkt. VII.

Dokonane w noweli uzupełnienie art. 15 ma na celu unormowanie w województwach centralnych i wschodnich poboru podatku komunalnego od aktów notarjalnych o stawkach niestałych, który to podatek oparty był na stawkach opłat stemplowych z czasów rosyjskich

Określona w noweli 50⁰/₀-owa stawka dodatku jest stawką maksymalną, w jej granicach gminy miejskie, zamierzające korzystać z tego źródła dochodowego, powinny niezwłocznie uchwalić odpowiednią dla nich wysokość dodatku, a rzeczą władzy nadzorczej, powołanej do zatwierdzenia tych uchwał, będzie baczyć aby stawka dodatku (ewentualnie zróżniczkowana dla poszczególnych rodzajów aktów notarjalnych) dostosowana była do warunków miejscowych.

6) art. 1, pkt. VIII.

Samoistny podatek komunalny od spadków i darowizn zamieniony został prowizorycznie (na okres 3 lat, przyczem Rada Ministrów okres ten możę skrócić) na komunalny dodatek do takiegoż podatku państwowego. Dodatek ten według stawki dotychchczasowej (10⁰/₀ podatku państwowego) pobierany będzie — podobnie jak podatek aljenacyjny — z mocy samej ustawy, jednakże wpływ z niego przekazywany będzie przez organa skarbowe na rzecz komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego. Wobec tego wpływy z tego podatku nie mogą być zamieszczane w budżetach związków komunalnych na r. 1932/33.

7) art. 1, pkt. X.

Zmiana art. 21 oznacza zniesienie samoistnego podatku komunalnego od przedmiotów zbytku, wobec czego podatek ten w budżetach na r. 1932/33 nie może być przewidywany.

8) art. 1, pkt. XII.

Zmiana art. 27 daje wójtostwom w województwach poznańskiem i pomorskiem uprawnienie do poboru na swoją rzecz opłat administracyjnych; wpłynie to w pewnym stopniu na zmniejszenie się kosztów utrzymania obwodów wójtowskich, ponoszonych przez gminy.

9) art. 1, pkt. XIII.

Zmiana art, 31 polega na tem, że prawo do poboru opłat na budowę i utrzymanie urządzeń i zakładów dobra publicznego rozszerzone zostało na przedsiębiorstwa komunikacyjne, posługujące się specjalną własną nawierzchnią (tramwaje i kolejki).

10) art. 1, pkt. XIV.

Nowe brzmienie art. 33 poddaje zatwierdzeniu władzy nadzorczej wszelkie uchwały pożyczkowe związków komunalnych oraz uchwały, upoważniające organa wykonawcze do wystawiania weksli. Uprawnienie to, zwłaszcza zaś prawo kontroli wystawiania weksli przez organa związków komunalnych, powinno być przez władze nadzorcze wykorzystane w kierunku zapobieżenia nadmiernemu korzystaniu przez związki komunalne z kredytu krótkoterminowego.

Powyższe uprawnienie władz nadzorczych nie może być jednakże rozumiane w ten sposób, ażeby w każdym poszczególnym przypadku wystawienie weksla, czy też zaciągnięcia pożyczki obrotowej (na zasilenie funduszów kasowych) przez organ wykonawczy związku komunalnego konieczną była uchwała organu stanowiącego tegoż związku oraz zatwierdzenie tej uchwały przez władzę nadzorczą; w sprawach tych za wystarczającą należy uznać uchwałę organu stanowiącego, zatwierdzoną przez władzę nadzorczą, upoważniającą organ wykonawczy do zaciągania pożyczek na zasilenie funduszów kasowych wzgl. do wystawiania weksli w pewnym określonym czasie (ewent. nawet na przeciąg całego roku budżetowego), do określonej wysokości oraz na ogólnie w tejże uchwale określonych warunkach. Jeśli chodzi specjalnie o sprawę wystawiania weksli, to władze nadzorcze przy zatwierdzaniu uchwał powinny kłaść nacisk na to, aby związki komunalne w zasadzie ograniczały się do wystawiania weksli na zlecenie publicznych instytucyj finansowych (np. na zabezpieczenie udzielonego kredytu), natomiast aby zaniechały posługiwania się krótkoterminowym wekslem jako środkiem zapłaty z tytułu uskutecznienia wydatku.

Art. 33 w nowem brzmieniu ustala również granice zadłużenia związków komunalnych; władze nadzorcze w zasadzie nie powinny zezwalać na dalsze zadłużanie się związków komunalnych w tych przypadkach, gdy zadłużenie danego związku osiągnęło normy określone w art. 33.

Jest jednakże jasnem, że w obecnej sytuacji gospodarczej i wobec obecnego stanu finansów związków komunalnych ścisłe i rygorystyczne stosowanie powyższej zasady już w r. 1932/33 nie dałoby się pogodzić z wymogami życia. Przedewszystkiem więc nie należy tej zasady stosować w tych przypadkach, kiedy związek komunalny, który osiągnął już określone w art. 33 granice zadłużenia, ma sposobność zaciągnięcia nowej pożyczki na dogodniejszych warunkach, aniżeli pożyczki poprzednie, a wpływ z nowej pożyczki przeznaczony jest na likwidację istniejącego zadłużenia. Tak samo nie należy zasady tej stosować do pożyczek długoterminowych, zaciąganych na konwersję pożyczek krótkoterminowych, o ile gotówkowe uregulowanie tych pożyczek krótkoterminowych nie jest możliwe. Nie będzie to niezgodne z intencją ustawodawcy, wyrażoną w art. 33, gdyż tego rodzaju operacje nie zwiększają zadłużenie związku komunalnego, a przez zastąpienie pożyczek krótkoterminowych pożyczką długoterminową, płatną ratami, umożliwiają stopniową likwidację długów.

Podobnież zasada ograniczenia zadłużenia krótkoterminowego związków komunalnych do wysokości 20⁰/₀ zwyczajnych dochodów budżetowych nie będzie mogła niejednokrotnie — już wprost ze względów życiowych — wykluczyć całkowicie zaciągania pożyczek na czasowe zasilenie funduszów kasowych przez te związki komunalne, które w obecny rok budżetowy weszły z przekroczeniem tej granicy; zezwolenie na zaciąganie pożyczek obrotowych (na zasilenie funduszów kasowych) może być jednakże takim związkom udzielane jedynie pod warunkiem, iż te nowe pożyczki będą spłacone w ciągu roku budżetowego, przyczem oczywiście stwierdzoną być musi istotna możność spłaty tych pożyczek.

Wreszcie — odnośnie do art. 33 w jego nowem brzmieniu — zauważyć należy, iż utrzymane w nim zostało istniejące już przedtem uprawnienie władzy nadzorczej do zatwierdzania uchwał związków komunalnych w sprawie objęcia poręki. Przez objęcie poręki rozumieć należy m. in. niewątpliwie również udzielenie przez związek komunalny żyra na wekslu obcym, taka zatem czynność organu wykonawczego związku komunalnego musi być również oparta na uchwale organu stanowiącego, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą. Poręka w tej formie udzielana być może w wyjątkowych wypadkach

i władza nadzorcza przy zatwierdzaniu odnośnych uchwał powinna zwracać specjalną uwagę, aby związek komunalny przez udzielenie takiej poręki nie został niepotrzebnie narażony na straty.

11) art. 1, pkt. XVI.

Wskutek zmiany art. 36 bezpośredniemu nadzorowi władz centralnych w zakresie gospodarki finansowej podlegać będą z pośród miast jedynie m. st. Warszawa i m. Gdynia; tem samem nadzór nad m. Łodzią, wykonywany dotychczas przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, przechodzi na Pana Wojewodę w Łodzi.

12) art. 1, pkt. XVII.

Ze zmian, dokonanych nowelą w art. 43, wymienić należy zwolnienie gmin wiejskich w województwach centralnych i wschodnich od opłacania Skarbowi Państwa 2% za czynności organów skarbowych, związane z wymiarem dodatków gminnych do państwowego podatku gruntowego; odnośny wydatek w budżetach gmin na rok 1932/33 podlega zatem skreśleniu.

Należy również zwrócić uwagę na przepis, regulujący wynagrodzenie notarjuszy (2%) za wymiar i pobór podatków konunalnych z art. 13—15.

13) art. 1, pkt. XIX.

Wśród uzupełnień art. 59 ważne są szczególnie przepisy o przedawnieniu wymiaru i poboru samoistnych danin komunalnych; przyczynią się one w dużym stopniu do uporządkowania rachunkowości w związkach komunalnych i do zmniejszenia ilości odwołań i skarg w zakresie wymiaru i poboru danin komunalnych.

14) art. 1, pkt. XX.

Uzupełnienie art. 72 daje gminom wiejskim o uprawnieniach finansowych gmin miejskich wyraźne prawo do poboru podatku od lokali; szczegółowe przepisy w tym względzie zawierać będzie rozporządzenie wykonawcze.

15) art. 2.

Zmiana art. 24 ustawy o podatku dochodowym czyni dodatek komunalny do podatku dochodowego (w województwach zachodnich) podatkiem fakultywnym („gminy i pow. zw. kom. mogą pobierać...“) oraz dotychczasową stałą stawkę tego dodatku przy dochodach fundowanych zamienia na stawkę maksymalną.

W związku z niniejszym okólnikiem uchylam okólnik Nr. 116 (SF. 2731/27) z dnia 25/V. 1927 r. (Zb. Zarz. str. 1229, poz. 2).

Okólnik Nr. 52 z dnia 22 kwietnia 1932 r. **(SF. 1/1/9) o noweli do ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych — wystawianie weksli przez związki komunalne.**

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że związki komunalne, które w ubiegłym roku budżetowym wystawiły, weksle na zlecenie Zrzeszenia Spółdzielczego Gospodarczo-Inwestycyjnego Samorządów Powiatowych w Warszawie na zabezpieczenie udzielonego im przez to Zrzeszenie kredytu towarowego, a obecnie nie mogą gotówkowo uregulować swoich wobec Zrzeszenia zobowiązań i weksli tych wykupić w terminie, wzbraniają się wystawiać weksle prolongacyjne, powołując się na znowelizowane przepisy art. 33 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, zabraniające im rzekomo wogóle wystawiania weksli. W podobnej sytuacji znalazł się również Samorządowy Instytut Wydawniczy, który sprzedawał związkom komunalnym książki i druki na spłaty ratalne, a niektóre związki komunalne obecnie ani nie regulują swoich wobec Instytutu zobowiązań gotówką, ani też nie chcą wystawiać na jego zlecenie weksli.

Wobec powyższego — w uzupełnieniu p. 10 okólnika z dnia 16 b. m. Nr. 47 (SF. 1/1/8) — wyjaśniam, co następuje:

W ustępie drugim p. 10 wymienionego wyżej okólnika zaznaczyłem, że związki komunalne powinny się ograniczyć w zasadzie do wystawiania weksli na zlecenie publicznych instytucyj finansowych; przez instytucje te należy, oczywiście, rozumieć banki państwowe i komunalne, komunalne kasy oszczędności i t. p.

Narówni z powyższemi instytucjami należy niewątpliwie traktować wymieniony we wstępie Samorządowy Instytut Wydawniczy oraz Zrzeszenie Samorządów Powiatowych, które to instytucje, jakkolwiek nie podpadają pod powyższe pojęcie instytucyj finansowych, to jednakże udzielają stale związkom komunalnym kredytu w formie towarowej, utworzone zaś zostały ze środków związków komunalnych oraz w ich interesie rozwijają swoją działalność.

Jeżeli zatem związek komunalny nie może w terminie uregulować swoich zobowiązań wobec powyższych instytucyj, to wystawienie przezeń weksla, jako zastępczego środka zapłaty, należy uznać za dopuszczalne, zwłaszcza, że nie zwiększy to istniejącego zadłużenia związku komunalnego.

Powyższe zechcą P. P. Wojewodowie podać do wiadomości zarządom związków komunalnych na podległych Panom obszarach.

Okólnik Nr. 54 z dnia 22 kwietnia 1932 r. **(AC. 27-a-1/2) o legalizacji dokumentów stanu cywilnego emigrantów do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.**

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu

w Warszawie.

Konsulat Generalny Stanów Zjednoczonych Ameryki Półn. w Warszawie wyraził prośbę, aby dokumenty stanu cywilnego emigrantów polskich do Stanów Zjednoczonych Ameryki Półn. zaopatrywane były w przyszłości przez powiatowe władze administracji ogólnej w t. zw. wielką klauzulą legalizacyjną, to znaczy, by władze te na metrykach zaświadczały nietylko autentyczność podpisów i pieczęci, lecz ponadto również fakt, że dany dokument wystawiony został przez osobę do tego upoważnioną, t. j. zgodnie z właściwem prawem polskiem

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie widzi przeszkód do uwzględnienia prośby Konsulatu Generalnego Stanów Zjednoczonych Ameryki Półn. i prosi P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) o wydanie podległym władzom odpowiednich zarządzeń.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości.

Nr. 10. Okólnik Nr. 1653/II. A/32 w sprawie umieszczania nieletnich w aresztach gminnych.

Do wszystkich sądów i prokuratur.

Doszło do mojej wiadomości, że sądy grodzkie i prokuratury, zarządzając wykonanie wyroku przeciw nieletnim, skazanym na ktrótkoterminową karę aresztu, zezwalają na odbywanie tej kary przez nieletniego w aresztach gminnych.

Postępowanie takie sprzeczne jest z zasadami, które w myśl art. 6 przep. wprow. k. p. k. i art. 613 zdanie 2 ustęp ostatni, należy stosować wobec nieletnich.

Przypominając konieczność stosowania powołanych wyżej przepisów z uwagi zarówno na względy polityki karnej wobec nieletnich (odseparowanie od przestępców dorosłych), jak i na okoliczność, że areszty gminne przeważnie nie posiadają wogóle warunków do przetrzymywania skazanych na odbywanie kary pozbawienia wolności, przekraczającej okres kilku dni, zwracam równocześnie uwagę, iż wykaz zakładów wychowawczo-poprawczych znajduje się w okólniku poz. 508 zbioru rozporządzeń i okólników.

Panów kierowników sądów i prokuratur proszę o czuwanie nad przestrzeganiem podanych wyżej zasad.

Warszawa, dnia 18 maja 1932 r.

Minister Sprawiedliwości
Czesław Michałowski.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu.

Nr. 13, poz. 239. Okólnik z dnia 26 kwietnia 1932 r. L. D. V. 10.309/5/32 w sprawie zmiany ustawy o opłatach stemplowych.

Monitor Polski.

Nr. 122 zawiera: Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 23 maja 1932 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932), ustalam na miesiąc czerwiec 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92·44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) Jan Piłsudski.

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Koszta dostarczania lokali na odbycie poboru wojskowego.

Gmina m. Krakowa uważając, że nie jest obowiązana do bezpłatnego dostarczania lokalu dla komisji poborowych głównych oraz dodatkowych poborów z powiatu Krakowskiego, odmówiła dotyczącemu żądaniu Starosty Krakowskiego.

Gdy następnie Starosta Krakowski ponownie wystąpił z powyższem żądaniem, Gmina m. Krakowa, zamiast spowodować rozstrzygnięcie w administracyjnym toku instancji istnienia po jej stronie obowiązku bezpłatnego dostarczania lokalu na cel powyższy, uczyniła zadość żądaniu Starosty Krakowskiego, zastrzegając sobie tylko prawo żądania zwrotu poniesionego wskutek tego wydatku.

Z żądaniem też takiem wystąpiła Gmina m. Krakowa do Wojewody Krakowskiego opierając się nie na przepisach prawa publicznego, w szczególności ustawy z dnia 23/V. 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (poz. 609 Dz. Ust.), tudzież rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dnia 21 marca 1925 r. (poz. 252 Dz. Ust.), które zresztą w przedmiocie omawianym żadnych na Skarb Państwa nie nakładają ciężarów, lecz na przepisach §§ 1042 i 1152 powsz. austr. ustawy cywilnej, wychodząc z założenia, że skoro Starostwo Krakowskie działające w imieniu Skarbu Państwa, zamówiło u Gminy m. Krakowa dostarczenie lokalu na cel omawiany, jest tem samem zobowiązane do wynagrodzenia poniesionego przez Gminę z tego powodu wydatku w kwocie 2.255 zł.

W tym stanie rzeczy pretensja Gminy m. Krakowa do Skarbu Państwa przedstawia się jako pretensja z tytułu prawa cywilnego, wobec czego rozstrzygnięcie o jej słuszności należy do właściwości sądów powszechnych. Wystąpienie zaś Gminy m. Krakowa wobec władzy pozwanej o zapłatę powyższej sumy przedstawia się jedynie tylko jako wezwanie wierzyciela celem postawienia dłużnika w zwłoce.

Ponieważ zaś po myśli art. 3 lit. a (ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 w brzmieniu ustawy z dnia 25 marca 1926 r. (poz. 400 Dz. Ust.) sprawy, należące do właściwości sądów powszechnych są wyłączone z pod orzecznictwa Trybunału, należało skargę na zasadzie ust. I. art. 14 powołanej ustawy, pozostawić bez rozpoznania. (Wyrok N. T. A. z dnia 27 listopada 1931 r. L. Rej. 11/29).

Postępowanie administracyjne.

1. Przewidziany z ust. 2 art. 101 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (poz. 341 Dz. Ust.) trzyletni termin, w ciągu którego może być uchylona decyzja, wydana przez władzę oczywiście niewłaściwą, ma być liczony, jeśli chodzi o decyzję, która uprawomocniła się przed wejściem w życie rzeczonego rozporządzenia, od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia (4/III. 1931 r. L. Rej. 2174/29).

2. Z artykułów 65 i 66 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem (Dz. Ust. poz. 341 ex 1928) nie wynika obowiązek władzy do wzywania stron interesowanych do uczestnictwa w oględzinach na miejscu (20/XI. 1931 r. L. Rej. 448/30).

Zawiadomienie płatników o wysokości i terminach płatności danin komunalnych.

Przewidziany w art. 46 ust. 2 ustawy o tymcz. ureg. fin. kom. w brzmieniu art. 5 rozp. Prez. Rzp. z dnia 22/III. 1928 r. (Dz. Ust. poz. 335) termin 2 miesięczny dla zawiadomienia podatnika o wysokości i terminach

płatności (art. 54) wszystkich samoistnych danin komunalnych, wymierzanych w stosunku rocznym, ma charakter terminu porządkowego i jest bez wpływu na obowiązek podatkowy.

(Wyrok z dn. 1/IV. 1932 r. L. Rej. 6317/30).

Należytości i opłaty państwowe.

Polska ustawa o opłatach stemplowych z 1 lipca 1926 r., poz. 570 Dz. Ust. nie uchyliła odpowiedzialności rzeczowej z § 72 austrj. ustawy o należnościach z 9 lutego 1850 austrj. Dz. R. P. Nr. 50, powstałej na skutek czynności prawnej, zdziałanej do chwili wejścia w życie nowej ustawy. (18/VI. 1930 r. L. Rej. 1076/28).

Podatki od lokali.

1. Miejski podatek od lokali uiszcza główny lokator, nie zaś osoby faktycznie zajmujące dany lokal (art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17/XII. 1921 r. poz. 6/22 Dz. Ust.). (11/X. 1928 r. L. Rej. 1375/26).

2. Przez „osoby zajmujące lokal", które obowiązane są do zapłaty podatku od lokali (art. 1 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. Dz. Ust. poz. 550) należy rozumieć nietylko lokatorów, t. j. osoby, które zajmują lokal z tytułu najmu, lecz wogóle osoby, które zajmują lokal z jakiegokolwiek bądź tytułu.

Postanowienia ustępu ostatniego § 1 Rozp. Min. Skarbu z dnia 29 grudnia 1926 r. Dz. Ust. poz. 95, 1927 r. nie jest sprzeczne z postanowieniami ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. Dz. Ust. poz. 550 ponieważ posiadacze lokali, wynajmowanych czasowo (hoteli, pensjonatów pokojów umeblowanych i t. p.), są osobami, zajmującemi lokal, w rozumieniu art. 1 wymienionej ustawy, wobec czego są obowiązani do zapłaty podatku od lokali.

(30/XII. 1929 r. L. Rej. 534/28).

Podatki i opłaty samorządowe.

Zwolnienie od opłat komunalnych, przewidziane w art. 2 ustawy z dnia 22 września 1922 r. poz. 786 Dz. Ust. o ulgach dla nowowznoszonych budowli, odnosi się także do przynależnego gruntu o ile grunt z budynkiem należą do tego samego właściciela.

(16/XII. 1929 r. L. Rej. 718/29).

RÓŻNE.

Przejęcie egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe.

Jeden z Magistratów zapytuje, czy wobec wejścia w życie ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji przez władze skarbowe, oraz o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328), zaszła jakakolwiek zmiana w dotychczasowych uprawnieniach magistratów w zakresie egzekucji administracyjnej względnie jakie zmiany w tym zakresie wymieniona ustawa spowodowała lub też spowoduje.

Wymieniona w pytaniu ustawa nie spowodowała narazie faktycznie żadnych zmian w zakresie egzekucji administracyjnej, prowadzonej przez związki komunalne. Stosownie do art. 6 tej ustawy weszła ona w życie z dniem ogłoszenia, obowiązywać będzie jednak dopiero od dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów, o którem mowa w art. 4, a które ma unormować całokształt postępowania egzekucyjnego władz skarbowych w stosunku do wszelkiego rodzaju należności skarbowych oraz do świadczeń pieniężnych, przewidzianych w ustawie. Rozporządzenie takie nie zostało dotychczas wydane i — jak nam wiadomo — projekt jego jest dopiero w toku uzgadniania przez Ministerstwo Skarbu z zainteresowanemi ministerstwami; jest to obszerne rozporządzenie, zawierające całą ordynację egzekucyjną w postępowaniu administracyjnem.

Równocześnie z powyższem rozporządzeniem Rady Ministrów musi być jednakże wydane drugie rozporządzenie Rady Ministrów, które ustali, jakie należności, ściągalne w trybie postępowania egzekucyjnego, mają być egzekwowane przez władze skarbowe („Do przymusowego ściągania wszelkiego rodzaju świadczeń pieniężnych, które mogą być ściągane na podstawie obowiązujących przepisów w trybie administracyjnym, właściwe są wyłącznie urzędy skarbowe"); jednakże ustęp 2 stanowi, iż Rada Ministrów władna jest czynić w drodze rozporządzeń wyjątki od zasady, wyrażonej w ustępie 1, a jest rzeczą zrozumiałą, że wyjątki takie muszą być czynione, gdyż ani nie leży w interesie Skarbu Państwa przejmowanie przez organa skarbowe egzekucji wszelkich należności, ściągalnych w trybie administracyjnym, ani też niewątpliwie organa te nie mogłyby takiemu zadaniu sprostać. Według otrzymanych informacyj, Ministerstwo Skarbu przystąpiło do opracowania projektu rozporządzenia Rady Ministrów, które ustali wspomniane wyżej wyjątki, jakie one będą, w szczególności — w jakim stopniu dotyczyć będą związków komunalnych, narazie jeszcze niewiadomo.

(Odpowiedź Związku Miast polskich — Samorząd miejski Nr. 9/1932).

Stosunki służbowe pracowników miejskich.

Jeden z magistratów zapytuje, jak należy rozumieć przepis ustępu czwartego § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o dostosowaniu członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażeń funkcjonarjuszów państwowych w brzmieniu ostatniej noweli (Dz. U. R. P. z r. 1932, Nr. 33, poz. 345), który to przepis brzmi: „Postanowienia umów, sprzeczne z przepisami niniejszego artykułu, wygasają z dniem 1 lipca 1932 r."; w szczególności — czy umowy pracowników miejskich, sprzeczne z nowelą, rozwiązują się z dniem 1 lipca 1932 r. z mocy noweli, czy też konieczne jest wypowiedzenie pracownikom stosunku służbowego na 3 miesiące, oraz jakie są skutki tego rozwiązania umów.

Przytoczony w pytaniu przepis mówi o umowach, ustawodawca zatem mógł w nim mieć na myśli tych pracowników samorządowych, których stosunek służbowy ma charakter prywatno-prawny, t. j. pracowników kontraktowych w województwach zachodnich, oraz zgodnie z orzecznictwem N. T. A. — ogół pracowników samorządowych w województwach centralnych, wschodnich i południowych. Sprawy materjalne, wynikające ze stosunku służbowego tych pracowników, regulują bądź specjalne przepisy dotyczące umowy o pracę pracowników umysłowych, w szczególności rozporządzenie Prezydenta R. P. z 16/III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 323). Według art. 25 tego rozporządzenia umowa o pracę rozwiązuje się: 1) w okresie próbnym po uprzedniem 2 tygodniowem wypowiedzeniu, 2) po ukończeniu roboty dla których wykonania umowa została zawarta, 3) po upływie czasu, na który była zawarta i 4) po upływie

trzech miesięcy od wypowiedzenia umowy przez jedną ze stron, jeżeli umowę tę zawarto na czas nieokreślony.

Jasnem jest, że — jeśli chodzi o stosunek przytoczonego § 25 rozp. Prez. R. P. z dnia 16/III. 1928 r. do cytowanego w pytaniu ustępu czwartego § 1 rozp. Prez. R. P. z dnia 30/XII. 1924 r. w brzmieniu noweli, to zagadnienie to sprowadza się do kwestji, czy i o ile nowela zmieniła przepis, zawarty w p. 4 art. 25 rozp. Prez. R. P. z dnia 16/III. 1928 r.

Otóż, przedewszystkiem należy podnieść, że wyrażenie noweli: „Postanowienia umów wygasają" są bezwątpienia równoznaczne z treścią wyrażeń, użytych w art. 25 rozp. Prez. R. P. z 16/III. 1928 r. „Umowa o pracę rozwiązuje się". Przepis noweli ma zatem ten sam skutek, jaki mieć może wypowiedzenie umowy służbowej na 3 miesiące i zaproponuje mu zawarcie nowej umowy na innych warunkach, a pracownik na te nowe warunki nie zgodzi się.

Wobec powyższego, zdaniem naszem, nowela zmienia p. 4 art. 25 rozp. Prez. R. P. z dnia 16/III. 1928 r. w następujących kierunkach:

1) wyręcza generalnie związki komunalne w wypowiedzeniu stosunku służbowego tym wszystkim pracownikom, których umowy są sprzeczne z przepisami noweli,

2) skraca okres wypowiedzenia, wynosi on bowiem w myśl p. 4 art. 25 — 3 miesiące, nowela zaś obowiązuje od dnia jej wejścia w życie, t. j. od dnia 20 kwietnia 1932 r., a umowy, wypowiedziane w noweli, wygasają już z dniem 1 lipca 1932 r.

Oczywiście, nowela zmienia art. 25 rozp. Prez. R. P. z dnia 16/III. 1928 r. tylko w odniesieniu do tych zagadnień, które stanowią treść noweli, oraz na tej zasadzie, że nowela w stosunku do rozp. Prez. R. P. z 16/III. 1928 r. jest przedewszystkiem „lex specialis", poza tem zaś jeszcze „lex posterior"; poza granicami noweli p. 4 § 25 rozp. Prez. R. P. z 16/III. 1928 r. obowiązuje nadal bez zmian.

Wracając do poprzednich rozważań oraz do sformułowanego przez magistrat pytania, należy stwierdzić, że magistraty — w związku z nowelą — nie potrzebują wypowiadać stosunku służbowego tym pracownikom, których umowy są niezgodne z przepisami noweli. Z dniem 1 lipca b. r. należy te umowy dostosować do noweli, a jeśli poszczególni pracownicy na to dostosowanie się nie zgodzą, należy ich stosunek służbowy uważać za rozwiązany z dniem 1 lipca.

Skutki takiego rozwiązania umowy będą takie same, jakie są przy rozwiązaniu umowy naskutek uprzedniego 3 miesięcznego wypowiedzenia; w szczególności może być mowa tylko o świadczeniach na rzecz pracownika, wynikających ze statutu emerytalnego.

(Odpowiedź Związku Miast polskich — Samorząd miejski Nr. 9/1932).

Przeznaczenie grzywien za przekroczenie przepisów porządkowych na drogach publicznych nakładanych przez władze gminne.

Na zapytanie jednego z wojewodów, czy grzywny nakładane przez władze gminne za przekroczenia przepisów porządkowych na drogach publicznych wydanych na podstawie ustawy z dnia 7/XI. 1921 r. (Dz. U. poz. 656), wpływać mają na rzecz gminy czy też na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, Min. Spraw Wewn. w porozumieniu z Min. Robót Publ. reskryptem z dnia 22/III. 1932 r. Nr. SF. 94/3 udzieliło następującego wyjaśnienia:

Art. 2 pkt. 3 ustawy z dnia 3/II. 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. poz. 81) wyraźnie postanawia, że grzywny za przekroczenie ustawy z dnia 21/X. 1921 r. mają wpływać do Państwowego Funduszu Drogowego, nie uzależniając tego od okoliczności, przez kogo grzywny te są nakładane. Wymieniony przepis został rozwinięty w § 53 rozp. wykonawczego z dnia 3/X. 1931 r. (Dz. U. poz. 716), który głosi, iż na rzecz Państw. Funduszu Drogowego mają wpływać grzywny, nałożone zarówno przez powiatowe władze administracji ogólnej, jako i w postępowaniu karno-admin. nakazowem. Wobec przytoczonego brzmienia powołanych przepisów, niema powodów do przyjęcia, by grzywny nakładane przez władze gminne miały wpływać na rzecz odnośnych gmin.

Pismo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. OL. 64/1

z dnia 23 kwietnia 1932 r.

o poprawności języka w korespondencji urzędowej.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu

Warszawy.

Poczynając od Nr. 4 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych umieszczane są w dziale III przedruki ze spisów, wydawanych przez Komisję Języka Urzędowego przy Towarzystwie Poprawności Języka Polskiego. Przedruki te zawierają wykazy niewłaściwych zwrotów i wyrażeń, używanych w korespondencji urzędowej.

Przypominając okólnik Nr. 151 z r. 1927 w sprawie zakazu używania obcych wyrazów (Zbiór Zarz. M. S. Wewn., str. 628, poz. 17) zaleca się korzystanie z wymienionych przedruków celem dalszego oczyszczania języka urzędowego z niepożądanych naleciałości obcych i prowincjonalizmów.

Jednocześnie zwraca się uwagę, że Towarzystwo Poprawności Języka Polskiego wydaje czasopismo popularno-naukowe, poświęcone sprawom języka polskiego p. t. „Poradnik Językowy". Czasopismo to, ukazujące się rocznie w 10 zeszytach, kosztuje w prenumeracie rocznej 8 zł. (redakcja, Tamka 44, mieszkania 2, tel. 525-10, konto P. K. O. 24900) i może być cenną pomocą przy usuwaniu z korespondencji urzędowej niewłaściwych zwrotów i słów obcych.

Podając powyższe do wiadomości zaleca się korzystanie z „Poradnika Językowego".

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9